

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XI legislatura · cinquè període · número 511 · dimecres 13 de setembre de 2017

TAULA DE CONTINGUT

1. Tramitacions closes amb text aprovat o closes en la formulació

1.01. Lleis i altres normes

1.01.01. Lleis

Llei de l'Agència Catalana de Protecció Social

202-00034/11

Aprovació

3

1.10. Acords i resolucions

Resolució 808/XI del Parlament de Catalunya, per la qual s'aprova el Dictamen de la Comissió d'Investigació sobre l'Operació Catalunya

261-00001/11

Adopció

16

1.15. Mocions

Moció 154/XI del Parlament de Catalunya, sobre els estatuts del Consorci per a la Normalització Lingüística

302-00180/11

Aprovació

38

Moció 155/XI del Parlament de Catalunya, sobre el futur decret de menjadors escolars

302-00181/11

Aprovació

38

Moció 156/XI del Parlament de Catalunya, sobre la tasca dels membres dels cosos de seguretat

302-00182/11

Aprovació

40

Moció 157/XI del Parlament de Catalunya, sobre els mitjans de comunicació catalans

302-00183/11

Aprovació

40

Moció 158/XI del Parlament de Catalunya, sobre les polítiques d'habitatge

302-00185/11

Aprovació

41

2. Tramitacions closes per rebuig, retirada, canvi o decaïment

2.15. Mocions subsegüents a interpel·lacions

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la desprotecció social

302-00184/11

Rebuig

42

3. Tramitacions en curs

3.15. Mocions subsegüents a interpel·lacions

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la crisi del sector de la fruita

302-00186/11

Presentació: GP SOC

43

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el model d'instituts escola

302-00187/11

Presentació: GP SOC

44

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació del turisme 302-00188/11 Presentació: GP PPC	45
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el decreixement 302-00189/11 Presentació: GP CUP-CC	46
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el transport sanitari 302-00190/11 Presentació: GP CSP	46
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les competències atribuïdes pel Decret 108/2017 al Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda 302-00191/11 Presentació: GP Cs	48

4. Informació

4.53. Sessions informatives, compareixences i audiències

4.53.03. Sol·licituds de sessió informativa

Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Afers Socials i Famílies amb la consellera de Treball, Afers Socials i Famílies sobre la dimissió del director general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència

354-00211/11

Sol·licitud i tramitació

49

4.53.05. Sol·licituds de compareixença i propostes d'audiència

Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Associació de Centres d'Atenció a la Dependència de Catalunya davant la Comissió d'Afers Socials i Famílies perquè informi sobre la situació del sector

356-00762/11

Sol·licitud

49

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

Els documents publicats en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) són una reproducció fidel dels documents originals entrats al Registre.

La numeració del BOPC no està necessàriament vinculada a una sola data.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7798

DL: B-20.066-1980

www.parlament.cat

1. Tramitacions closes amb text aprovat o closes en la formulació

1.01. Lleis i altres normes

1.01.01. Lleis

Llei de l'Agència Catalana de Protecció Social

202-00034/11

APROVACIÓ

Ple del Parlament, sessió 42, 07.09.2017, DSPC-P 81

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el dia 7 de setembre de 2017, ha debatut el Dictamen de la Comissió de Treball referent a la Proposició de Llei de creació de l'Agència Catalana de Protecció Social (tram. 202-00034/11), les esmenes reservades pels grups parlamentaris i les esmenes subsegüents al dictamen del Consell de Garanties Estatutàries.

Finalment, d'acord amb el que estableixen l'article 55.2 de l'Estatut d'autonomia i l'article 122.1 del Reglament del Parlament, ha aprovat la llei següent:

Llei de l'Agència Catalana de Protecció Social

Preàmbul

L'Estatut d'autonomia de Catalunya reconeix, en el capítol I del títol I, els drets i deures de l'àmbit civil i social, entre els quals s'inclouen els drets relatius als serveis socials. Així mateix, l'Estatut estableix els principis rectors que han d'orientar les polítiques públiques, com són la cohesió i el benestar socials, de manera que els poders públics han de promoure les polítiques públiques que fomentin la cohesió social i que garanteixin un sistema de protecció social adequat a les necessitats econòmiques i socials de Catalunya. Aquests principis s'emmarquen en la Declaració universal dels drets humans i la Carta social europea.

El sistema de protecció social ha d'ésser un dels sistemes de l'estat del benestar, juntament amb el de salut i el d'educació i les actuacions públiques dirigides a l'ocupació i l'habitatge, i té l'objectiu de garantir les necessitats bàsiques dels ciutadans i promoure'n les capacitats i l'autonomia personals en un marc de respecte per la dignitat de les persones, a fi que la igualtat i la no discriminació siguin efectives. Una societat de progrés necessita un nivell de cohesió social basat en la igualtat d'oportunitats i en la promoció social i individual. Per a millorar les condicions de vida, eliminar les situacions d'injustícia social i afavorir la inclusió social, cal donar resposta a les transformacions i les realitats de la societat catalana des del consens i la cooperació social i política, abordant les situacions que provoquen el risc de desigualtats personals, col·lectives o territorials derivades del creixement demogràfic, l'envelliment de la població, la diversitat de les famílies, les noves bosses de pobresa, la discapacitat, la dependència, la conjuntura econòmica o els canvis en el mercat laboral.

El sistema de protecció social, juntament amb els altres instruments de protecció vinculats al sistema de seguretat social actualment gestionat per l'Estat, és, i ha de continuar essent, una de les principals garanties per a assegurar una renda digna i suficient a les persones que, per raons diverses i alienes a llur voluntat, no poden percebre ingressos derivats del treball. Aquest sistema inclou actualment prestacions econòmiques, tant contributives com no contributives, per jubilació, incapacitat temporal o permanent, viduïtat, orfenesa i maternitat, paternitat i fills a càrrec, entre altres. L'actual catàleg de prestacions no s'hauria de limitar, sinó d'eixamplar, compactar i flexibilitzar, tant en la vessant contributiva com en l'assistencial, per a garantir una cobertura social suficient i adaptada a les noves realitats socials i enfortir, així, el concepte d'una economia al servei de les persones.

En aquest sentit, cal avançar cap a un model de protecció social que entengui el dret a les prestacions socials com un dret vinculat al manteniment de la vida.

Així, el sistema de protecció social ha de garantir el manteniment de la capacitat econòmica dels ciutadans per mitjà d'uns ingressos suficients davant de les diverses situacions vitals que poden portar a l'exclusió o la desprotecció socials, com per exemple la infància en risc, l'envelliment, la malaltia, els accidents, la discapacitat, els canvis en la família, la violència masclista o la pèrdua de la feina o l'habitatge. Alhora, aquest sistema ha d'ésser un redistribuïdor de riquesa per als qui tenen dificultats per a assegurar-se un projecte vital, i ha de garantir, d'una banda, una vida digna als qui, per raons diverses, perden la capacitat d'ésser econòmicament autosuficients, i, de l'altra, els recursos necessaris perquè la provisió de les prestacions sigui l'adequada a les necessitats dels ciutadans, de manera que ningú no resti exclòs de la societat per manca de recursos econòmics. Sense un sistema de protecció social sòlid i ampli difícilment la majoria de les persones podria afrontar individualment aquestes situacions. El sistema de protecció social ha de garantir a totes les persones els serveis i les prestacions que els permetin d'assolir una qualitat de vida i uns ingressos suficients en totes les situacions de necessitat al llarg de llur vida, de manera que cal actuar individualment, tenint en compte cada situació personal, econòmica i social.

Els sistemes de protecció social tenen raó d'ésser en un model productiu i econòmic basat en el treball, que, al seu torn, genera a les persones, quan esdevenen inactives o passives, una dependència del sistema de rendes. Aquest sistema no ha d'ésser exclouent d'altres de redistribució de la riquesa que en el futur puguin teixir societats més sostenibles i que entenguin els drets vinculats a la vida i no exclusivament a les rendes del treball.

El sistema públic no sempre ha permès de garantir en totes les conjuntures socioeconòmiques un poder adquisitiu adequat de les persones més vulnerables, que moltes vegades han vist minvada llur capacitat econòmica per situacions sobrevingudes o un increment del cost de la vida superior al de llurs ingressos.

La diagnosi de la protecció social a Catalunya va posar en relleu un mapa de prestacions ampli, pel nombre de persones beneficiàries, d'administracions implicades i de tipus de prestacions. En concret, es van identificar setanta-nou prestacions econòmiques a persones i noranta tipus de prestacions de servei que poden ésser considerades dins del concepte, en sentit ampli, de protecció social.

D'aquest escenari, se'n desprèn una complexitat administrativa a què s'han referit diverses iniciatives parlamentàries els darrers anys. El 21 de novembre de 2013, la Moció 60/X, aprovada pel Parlament de Catalunya, amb relació a la renda mínima d'inserció, instava ja el Govern a «ordenar el conjunt de polítiques de prestacions de la Generalitat orientades a la integració social i laboral, definir les relacions de complementarietat i subsidiarietat entre les diverses prestacions, i incloure-hi prestacions econòmiques i no econòmiques» i a «simplificar la gestió administrativa de les polítiques de prestacions orientades a la integració social i laboral i avaluar la idoneïtat de la creació d'un òrgan únic gestor del conjunt de polítiques públiques de les dites prestacions». Posteriorment, la Moció 119/X, del 12 de juny de 2014, instava igualment el Govern «a crear un òrgan únic gestor del conjunt de prestacions orientades a la integració social i laboral». Finalment, la Moció 210/X, del 7 de maig de 2015, instava l'executiu, en sentit anàleg, a crear una estructura de direcció unificada de les prestacions de protecció social i d'activació laboral exercides per diversos departaments de la Generalitat.

Aquest context no es pot abstrure dels debats que s'han generat aquests darrers anys al voltant de la necessitat de vertebrar polítiques integrals en matèria de protecció social i de la necessitat que aquestes polítiques siguin executades des de la proximitat als ciutadans i a les realitats socioeconòmiques que els envolten. En aquest sentit s'ha pronunciat, per exemple, el Síndic de Greuges de Catalunya en l'informe

«Propostes amb relació a l'atur dels majors de 45 anys», en què exposa la necessitat de definir polítiques integrals de protecció pel que fa a l'atur de llarga durada i situa la persona en el centre del sistema. L'ens que es proposa ha de poder assumir progressivament aquesta visió integral de la protecció social per mitjà de les competències que puguin correspondre en cada moment a la Generalitat, sens perjudici de territorialitzar-ne la gestió per mitjà de les administracions locals. En aquest sentit, les competències actuals i les que puguin ésser assumides per la Generalitat en matèria de protecció social en el marc del procés polític actual han d'ésser assumides per l'agència que es crea amb aquesta llei.

Les intervencions de les administracions públiques i de la societat civil organitzada s'han d'estructurar amb la finalitat d'establir actuacions coherents, i s'ha de reservar al sector públic la gestió directa de determinades prestacions i la coordinació general del sistema.

La protecció social al nostre entorn socioeconòmic presenta dos models organitzatius: en un la gestió correspon als departaments governamentals, i en l'altre, a agències diferenciades dels departaments, amb personalitat jurídica pròpia, capacitat patrimonial, suficiència financera i plena autonomia per a complir llurs funcions. Aquest darrer és el model pel qual opta aquesta llei amb la creació de l'Agència Catalana de Protecció Social, un necessari organisme autònom administratiu que ha de gestionar les prestacions de protecció social de què la Generalitat tingui en cada moment la competència i executar les prestacions que els diversos ens responsables de cadascun dels àmbits de la protecció social prescriguin.

Per mitjà d'aquesta llei de creació de l'Agència Catalana de Protecció Social es dona recorregut a un ens unificat i especialitzat en la gestió de prestacions socials de servei, econòmiques i tecnològiques, sens perjudici que la prescripció a les persones beneficiàries i la definició de les contingències que les hagin de fer possible corresponguin a diversos departaments o ens públics competents.

La Llei es dicta d'acord amb l'article 150 de l'Estatut d'autonomia, fent ús de les competències exclusives d'autoorganització de la Generalitat.

El capítol I crea l'Agència Catalana de Protecció Social, en regula la naturalesa jurídica com a organisme autònom administratiu dependent del departament competent en matèria de protecció social i que ret comptes al Parlament, i li atribueix les funcions de l'àmbit de competència de la Generalitat. En aquest sentit, cal destacar que en el model de gestió que es proposa el pagament de prestacions econòmiques i la prestació dels serveis corresponen a l'Agència Catalana de Protecció Social, i també la recaptació dels recursos que li puguin pertocar en cada moment. De la mateixa manera, l'exercici de les funcions i les competències relatives a les prestacions sanitàries resideix en tots els casos en el Servei Català de la Salut, atès el caràcter universal d'accés a la salut, que fa innecessari mantenir el sistema d'assegurament per mitjà de l'Agència Catalana de Protecció Social.

El capítol II regula l'estructura orgànica, la composició i el règim de funcionament de l'Agència, i en destaca un consell general, amb participació tant de la Generalitat com dels agents econòmics i socials representatius, i un consell assessor, amb funcions consultives i de participació i integrat pel conjunt d'operadors que, directament o indirectament, participen en el tercer sector. Així mateix, convé posar de manifest que s'ha optat per la independència funcional d'aquest organisme, en la mesura que el nomenament del president recau en el Parlament.

Finalment, el capítol III regula el règim jurídic i econòmic de l'Agència Catalana de Protecció Social i destaca tot el que fa referència a la transparència, el retiment de comptes i la bona gestió financera.

Capítol I. Creació, naturalesa i funcions

Article 1. Creació de l'Agència Catalana de Protecció Social

Es crea l'Agència Catalana de Protecció Social i se'n determinen la composició, l'organització i les funcions.

Article 2. Naturalesa jurídica

1. L'Agència Catalana de Protecció Social és una entitat pública que es configura com un organisme autònom administratiu, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar i d'organitzar-se per a dur a terme les funcions que li són pròpies, i que actua amb plena autonomia pressupostària i funcional.

2. L'Agència Catalana de Protecció Social es regeix per aquesta llei, les disposicions que la despleguen, els estatuts, la legislació reguladora de les entitats que conformen el sector públic de la Generalitat i les normes generals de dret públic.

3. L'Agència Catalana de Protecció Social gaudeix de la reserva de nom i dels beneficis, les excepcions i les franquícies de qualsevol naturalesa que la legislació atribueix a les entitats públiques responsables de la protecció social.

4. L'Agència Catalana de Protecció Social s'adscriu al departament de la Generalitat competent en matèria de protecció social, que s'encarrega de fer-ne la vigilància i la tutela del funcionament.

Article 3. Funcions

1. Són funcions de l'Agència Catalana de Protecció Social:

a) Fer el desplegament executiu del sistema de protecció social de Catalunya, entès com el conjunt d'elements vinculats a la protecció social que són competència de la Generalitat.

b) Gestionar d'una manera centralitzada les prestacions que integren els instruments de protecció social que en cada moment siguin competència de la Generalitat i els que li atribueix aquesta llei, sens perjudici de les funcions prescriptores dels ens i departaments de la Generalitat amb competència material en els diversos vessants de la protecció social.

c) Organitzar i gestionar els recursos que integren el sistema de serveis socials i els que en un futur li siguin atribuïts.

d) Relacionar-se amb organismes equivalents i altres administracions públiques per a la col·laboració mútua i gestionar les prestacions en què calgui tenir en compte canvis de residència o períodes de carència o d'acreditació transcorreguts en altres contrades.

e) Fomentar la recerca i la formació en matèria de protecció social en col·laboració amb els organismes responsables, centres de recerca, universitats i altres organitzacions especialitzades.

f) Proporcionar suport tècnic als estudis, els projectes i les propostes normatives que millorin l'extensió o l'eficiència dels nivells de protecció social.

g) Representar, en matèria de protecció social, el Govern a les institucions internacionals d'aquest àmbit.

h) Recaptar, tant per la via ordinària com executiva, tota mena de contribucions, recursos, quotes o altres quantitats que hagin d'ésser pagades per conceptes relacionats amb la protecció social en el marc de les competències que té atribuïdes en aquesta matèria la Generalitat, sens perjudici que es puguin establir convenis de col·laboració o participar amb altres ens per a fer més eficients els processos administratius de recaptació, en especial els relatius a la via executiva.

2. Sens perjudici de les funcions que estableix l'apartat 1, corresponen a l'Agència Catalana de Protecció Social les altres funcions que el Parlament, el Govern o el departament competent en matèria de protecció social li atribueixin per mitjà dels instruments jurídics pertinents en cada cas.

Article 4. Exercici de les funcions

1. L'Agència Catalana de Protecció Social exerceix les seves funcions per mitjà dels òrgans i les unitats que la integren.

2. L'Agència Catalana de Protecció Social, per a dur a terme les seves activitats, pot formalitzar concerts, convenis, encàrrecs de gestió o qualsevol altra forma de gestió admesa en dret amb altres entitats públiques o privades, sempre d'acord amb la legislació de contractes del sector públic i la legislació específica aplicable.

3. L'Agència Catalana de Protecció Social pot delegar o assignar l'execució de determinats serveis de protecció social als ens locals de Catalunya, o encarregar-los la gestió de determinats serveis o activitats materials o tècniques, d'acord amb la legislació de règim local de Catalunya.

4. L'Agència Catalana de Protecció Social, a més de les funcions que li atribueix aquesta llei, en pot complir d'altres que les administracions o entitats públiques li puguin atribuir o encomanar d'una manera directa o indirecta per mitjà dels mecanismes que la legislació en matèria d'organització i règim jurídic de les administracions públiques i de llur sector públic estableix, i en particular participar en entitats públiques l'objecte de les quals sigui dur a terme activitats relacionades amb les funcions de l'Agència.

Article 5. Principis generals d'actuació

L'Agència Catalana de Protecció Social es regeix pels principis següents:

1r. Responsabilitat: es concreta en el retiment de comptes, la correcció de les errades i la responsabilitat de tots els funcionaris implicats en la governança de la institució, que ha d'ésser equitativa, eficaç i eficient.

2n. Transparència: es concreta en la disponibilitat de la informació, que ha d'ésser precisa, essencial i oportuna, i en la facilitació en tot moment de l'accés de totes les persones a la informació sobre la gestió del programa de protecció social. Les persones responsables de dirigir l'Agència i supervisar-ne el funcionament han de vetllar per garantir la transparència en el procés de presa de decisions, la gestió íntegra i honesta dels recursos assignats i la claredat i simplicitat de les normes, els processos i els sistemes.

3r. Predictibilitat: es concreta en una aplicació coherent de les normes. Els drets i els deures dels ciutadans han d'ésser ben definits, i les polítiques i les normes s'han d'executar amb criteris constants i amb la màxima transitorietat possible quan calgui fer canvis en les obligacions contributives, en la configuració del dret d'accés o en una prestació, o en llurs característiques, i, en general, en els drets dels ciutadans.

4t. Participació: es concreta en la intervenció efectiva dels agents socials i econòmics en la vigilància i l'orientació de la gestió de l'Agència, per mitjà de llur integració en els òrgans de govern de l'Agència i en la presa de decisions estratègiques d'una manera consensuada i per mitjà d'un ampli accés a la informació sobre els resultats obtinguts en els diversos programes i actuacions de l'Agència en l'exercici de les seves funcions.

5è. Dinamisme: es concreta en l'adaptació permanent a les necessitats canviants de la societat, a fi d'integrar els canvis necessaris en el programa de protecció social i en la relació amb els beneficiaris.

6è. Proximitat i territorialitat: l'Agència, com a ens que atén les necessitats del territori, descentralitza part de la gestió de les seves competències a favor de les administracions que al territori poden atendre des de la proximitat les necessitats de la ciutadania, amb criteris de finestreta única, Administració electrònica i eficiència organitzativa.

Capítol II. Organització, composició i règim de funcionament

Article 6. Estructura orgànica

1. L'Agència Catalana de Protecció Social és integrada pels òrgans següents:

- a) La Presidència.
- b) El Consell General.
- c) El Consell Assessor.
- d) El Consell de Participació.
- e) La Direcció.

2. El Govern ha d'aprovar per decret els estatuts de l'Agència Catalana de Protecció Social, que han d'establir-ne l'organització interna en tot el que no disposa aquesta llei i han d'incloure almenys les funcions necessàries amb relació a les matèries següents:

- a) Les prestacions de serveis, econòmiques i tecnològiques, i llur règim jurídic.
- b) Les prestacions vinculades a les polítiques d'ocupació.
- c) El suport a les unitats familiars.
- d) Els càlculs actuariaus i la gestió financera.
- e) Els mitjans personals i materials.
- f) La inspecció de serveis i les relacions institucionals.

Article 7. La Presidència

1. La Presidència de l'Agència Catalana de Protecció Social és l'òrgan unipersonal de representació ordinària de l'Agència. El seu titular té la consideració d'alt càrrec, ha de complir les seves funcions amb dedicació exclusiva i resta subjecte al règim d'incompatibilitats derivades d'aquesta consideració.

2. El president de l'Agència Catalana de Protecció Social és nomenat pel Parlament per a un període de cinc anys entre persones amb un ampli prestigi en l'àmbit de la protecció social i una reconeguda honorabilitat, després d'haver-se'n acreditat la trajectòria professional i la capacitat davant la comissió parlamentària corresponent. També correspon al Parlament d'acordar-ne la separació del càrrec i d'acceptar-ne la dimissió.

3. Correspon al Govern de proposar el candidat a presidir l'Agència Catalana de Protecció Social, amb un informe del conseller del departament competent en matèria de protecció social. Si el candidat no obté la confiança del Parlament, el Govern ha de fer una nova proposta en el termini d'un mes.

4. Corresponen al president de l'Agència Catalana de Protecció Social les funcions següents:

- a) Exercir la més alta representació institucional de l'Agència, que pot delegar en el director.
- b) Informar el Govern i el conseller del departament d'adscripció sobre l'activitat de l'Agència.
- c) Supervisar l'activitat de l'Agència.
- d) Presentar al Parlament l'informe anual de les activitats de l'Agència.
- e) Exercir la direcció superior de l'Agència i el comandament superior del personal, sens perjudici de les funcions que corresponen al director.
- f) Ésser el cap superior del personal de l'Agència i resoldre els afers que afecten aquest personal, llevat que pertoquin al conseller del departament competent en matèria de protecció social, contractar el personal laboral i nomenar els funcionaris interins.
- g) Presidir el Consell General, convocar-ne les sessions, fixar l'ordre del dia de les sessions i dirigir-les, i, si s'escau, dirimir els empats amb el vot de qualitat.
- h) Supervisar les actes i els certificats emesos pel secretari i vetllar perquè es compleixin els acords adoptats.

5. El president de l'Agència Catalana de Protecció Social té dedicació exclusiva i la condició d'alt càrrec de la Generalitat, assimilat al de secretari general, i percep la retribució que fixa el pressupost, d'acord amb els estatuts del règim intern.

Article 8. El Consell General

1. El Consell General és l'òrgan que orienta el govern i la direcció de l'Agència Catalana de Protecció Social. El funcionament del Consell General es regeix, en tot allò que no estableixen ni aquesta llei ni els estatuts del règim interior, per la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

2. El Consell General és integrat pels membres següents:

- a) El conseller del departament competent en matèria de protecció social.
- b) El president de l'Agència.
- c) El secretari.

d) Dinou vocals, nomenats pel Govern per a un període de quatre anys, dels quals, segons els criteris que determinin els estatuts, deu han d'ésser designats en representació de la Generalitat; dos, en representació de les associacions municipalistes, i la resta, en representació dels agents econòmics i socials més representatius.

3. Correspon al Consell General d'establir els criteris generals d'actuació de l'Agència Catalana de Protecció Social i d'avaluar periòdicament els resultats obtinguts pels diversos programes de protecció social que li hagin estat encomanats. En particular, són funcions del Consell General:

- a) Aprovar la memòria anual d'actuacions.
- b) Aprovar l'informe que s'ha de presentar al Parlament.
- c) Establir els objectius de l'Agència i aprovar el pla anual d'actuacions.
- d) Conèixer, debatre i aprovar el projecte de pressupost.
- e) Informar sobre les propostes de disposicions normatives que afectin les competències, les funcions, l'estructura orgànica i el règim de funcionament de l'Agència.
- f) Debatre i aprovar les propostes d'actuació i els informes que s'elevin al Parlament o al Govern.
- g) Ratificar els convenis que l'Agència subscrigui amb altres entitats públiques o privades i altres fórmules de col·laboració en què participi.
- h) Rebre informació del nomenament i la separació del director i exercir el control de la funció de direcció.
- i) Deliberar i informar sobre els afers que el president sotmeti a la seva consideració.
- j) La resta de funcions que la normativa de desplegament d'aquesta llei i la Llei de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya li atribueixin.

4. El Consell General s'ha de reunir almenys quatre vegades l'any en sessió ordinària i en un màxim de sis sessions extraordinàries, per decisió del president o si ho sol·liciten la meitat més un dels vocals.

5. Per a constituir vàlidament el Consell General hi han d'ésser presents en primera convocatòria més de dues terceres parts dels vocals i en segona, la majoria absoluta, i també sempre el president o qui el substitueixi legalment.

6. El Consell General adopta els acords per majoria de vots dels vocals assistents. En cas d'empat, el vot del president o de qui el substitueixi legalment és diriment.

7. Els vocals del Consell General cessen en llurs funcions i competències per alguna de les causes següents:

- a) Per expiració del termini de llur mandat.
- b) Per decisió de les entitats que en van promoure el nomenament.
- c) Per decisió del conseller del departament competent en matèria de protecció social, si es tracta dels vocals en representació de la Generalitat.

d) Per renúncia a la condició de vocal, presentada per escrit i comunicada al Govern.

e) Per condemna penal a causa d'un delictes que afecti llur honorabilitat o l'exercici de llurs funcions.

f) Per mort o per incapacitació o inhabilitació per a exercir un càrrec públic declarades judicialment per sentència ferma.

g) Per incompatibilitat sobrevinguda.

h) Per negligència notòria i greu en el compliment de les obligacions i els deures del càrrec.

i) Per qualsevol altra causa establerta per llei.

8. En el cas de cessament per expiració del termini, el president i els vocals del Consell General han de continuar en l'exercici de llurs funcions fins a la presa de possessió del nou president i els nous vocals.

9. La condició de president de l'Agència Catalana de Protecció Social i la de vocal del Consell General és incompatible amb:

a) La condició de membre del Parlament.

b) La condició de membre del Govern.

c) La condició de membre electe d'una corporació local.

d) L'exercici de la carrera judicial o fiscal.

10. Al president li és aplicable el règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs al servei de la Generalitat.

11. Els vocals del Consell General no perceben cap retribució per l'exercici de llurs funcions.

12. El secretari del Consell General i el director de l'Agència Catalana de Protecció Social han d'assistir a les reunions del Consell General, amb veu i sense vot. El president també pot convidar a assistir-hi, amb veu i sense vot, les persones que cregui convenient per llur expertesa tècnica o coneixement específic d'algun dels punts que s'hagi de debatre en la reunió.

13. D'acord amb la normativa vigent sobre l'ús de la informació i la protecció de dades personals, les persones que participen en el Consell General han de guardar la reserva pròpia de llur funció i en cap cas no poden fer ús de llur condició per a afers diferents dels que coneixen per raó de llur càrrec.

Article 9. La secretaria del Consell General

1. Correspon al president de nomenar el secretari del Consell General, entre personal funcionari pertanyent a algun dels cossos del grup A de la Generalitat i amb experiència en el funcionament d'òrgans col·legiats.

2. Són funcions del secretari del Consell General:

a) Organitzar els serveis i el suport tècnic i administratiu del Consell General.

b) Assistir, amb veu i sense vot, a les sessions del Consell General.

c) Recopilar els informes i la documentació necessaris per al desenvolupament de l'ordre del dia previst en les sessions del Consell.

d) Estendre les actes de les sessions i autoritzar-les amb la seva signatura i el vistiplau del president.

e) Custodiar la documentació del Consell General.

f) Expedir les certificacions dels acords adoptats pel Consell General.

g) Complir qualsevol altra funció que li correspongui d'acord amb la normativa vigent que regula el règim jurídic dels òrgans col·legiats i la normativa de desplegament d'aquesta llei.

3. El secretari té dedicació exclusiva i li és aplicable el règim general d'incompatibilitats del personal al servei de la Generalitat.

Article 10. El Consell Assessor

1. El Consell Assessor és l'òrgan consultiu del president i de debat de les qüestions relacionades amb la protecció social des de l'òptica acadèmica, científica i professional.

2. El Consell Assessor és integrat per:

- a) Un vocal del Consell General, que n'ha d'exercir la presidència.
- b) El director de l'Agència.
- c) Vint-i-dos vocals com a màxim, que són designats pel conseller del departament competent en matèria de protecció social entre membres destacats de les institucions acadèmiques o de recerca i dels col·legis o les organitzacions professionals.

Article 11. El Consell de Participació

1. El Consell de Participació és l'instrument principal de col·laboració ciutadana en la definició dels objectius de l'Agència Catalana de Protecció Social.

2. El Consell de Participació és integrat per:

- a) Un vocal del Consell General, que n'ha d'exercir la presidència.
- b) El director de l'Agència.
- c) Vint vocals com a màxim, que són designats pel conseller del departament competent en matèria de protecció social entre membres d'organitzacions i associacions veïnals i d'entitats i organitzacions vinculades a l'àmbit assistencial i de la protecció social.

Article 12. Disposicions comunes per al Consell Assessor i el Consell de Participació

1. La designació dels membres del Consell Assessor i del Consell de Participació es fa per a un període de quatre anys. Els estatuts de l'Agència Catalana de Protecció Social han d'especificar els criteris i el sistema de designació i de revocació dels membres del Consell Assessor i del Consell de Participació, i la composició, l'organització, les funcions i les normes de funcionament de tots dos consells.

2. El Consell Assessor i el Consell de Participació són assistits per un secretari designat lliurement pel president de l'Agència entre els funcionaris adscrits al departament de la Generalitat competent en matèria de protecció social.

3. Els vocals del Consell Assessor i del Consell de Participació no perceben cap retribució per l'exercici de llurs funcions.

4. D'acord amb la normativa vigent sobre l'ús de la informació i la protecció de dades personals, les persones que participen en el Consell Assessor o el Consell de Participació han de guardar la reserva pròpia de llur funció i en cap cas no poden fer ús de llur condició per a afers diferents dels que coneixen per raó de llur càrrec.

Article 13. La Direcció

1. El director de l'Agència Catalana de Protecció Social és nomenat i separat pel Govern a proposta del president de l'Agència. El director és nomenat entre persones amb una competència contrastada i un prestigi reconegut en l'àmbit de la protecció social i amb més de deu anys d'experiència professional o d'antiguitat en algun dels cossos de funcionaris adscrits a organismes públics que exerceixen funcions relacionades amb la protecció social.

2. El director de l'Agència Catalana de Protecció Social té dedicació exclusiva i la condició d'alt càrrec de la Generalitat, assimilat al de director general.

3. Corresponen al director de l'Agència Catalana de Protecció Social les funcions següents:

- a) Exercir la direcció ordinària de l'Agència.
- b) Tramitar i executar, si correspon, els acords adoptats pel Consell General.
- c) Organitzar i coordinar els serveis i les funcions de l'Agència.

- d) Exercir la representació ordinària de l'Agència en els àmbits judicial i extra-judicial.
- e) Dirigir i coordinar l'actuació dels òrgans de l'Agència.
- f) Elaborar l'avantprojecte de pressupost i sotmetre'l al Consell General.
- g) Executar el programa anual d'actuació aprovat pel Consell General.
- h) Exercir el comandament ordinari del personal i la potestat disciplinària.
- i) Signar convenis amb altres entitats públiques o privades, sens perjudici que el president n'avoqui la competència.
- j) Actuar com a òrgan de contractació de l'Agència.
- k) Autoritzar despeses amb càrrec a crèdits pressupostaris.
- l) Complir les altres funcions que el president li delegui.

Capítol III. Règim econòmic i jurídic

Article 14. Mitjans i recursos econòmics

1. Tots els recursos econòmics i patrimonials que per llei estan especialment afectats per les funcions de protecció social han d'ésser comptabilitzats separadament, i llur afectació ha d'ésser preservada escrupolosament, sens perjudici de llur presentació consolidada en els pressupostos anuals de la Generalitat.

2. L'Agència Catalana de Protecció Social ha de disposar dels mitjans econòmics, humans i materials necessaris per a exercir les seves funcions.

3. Els recursos econòmics de l'Agència Catalana de Protecció Social són constituïts per:

- a) Les assignacions amb càrrec als pressupostos de la Generalitat.
 - b) Els recursos derivats de l'exercici de la funció recaptadora de les contribucions al sistema de protecció social que es puguin definir en el marc de les competències que en cada moment tingui atribuïdes la Generalitat.
 - c) Els rendiments procedents dels béns i els drets propis o dels que tingui adscrits.
 - d) Els crèdits i els préstecs que li siguin concedits, en els termes i les condicions que estableix la normativa aplicable.
 - e) Les subvencions, les aportacions voluntàries i les donacions procedents de persones o d'entitats públiques o privades.
 - f) Els altres recursos que li corresponguin legalment.
4. Cap fons de l'Agència Catalana de Protecció Social no es pot destinar a cap finalitat diferent de les que li siguin atribuïdes en matèria de protecció social.

Article 15. Pressupost

1. El pressupost de l'Agència Catalana de Protecció Social es regeix per la normativa reguladora de les finances de les entitats que conformen el sector públic de la Generalitat i per les lleis de pressupostos.

2. Correspon al director de proposar al president un avantprojecte de pressupost, que ha de contenir el que determini la normativa anual d'elaboració dels pressupostos.

3. La proposta de pressupost s'ha de sotmetre a l'anàlisi i el debat del Consell General abans que l'aprovi.

Article 16. Patrimoni

1. Constitueixen el patrimoni de l'Agència Catalana de Protecció Social els béns i drets que li són adscrits i els propis de qualsevol naturalesa que adquireixi per qualsevol títol.

2. Els béns adscrits a l'Agència Catalana de Protecció Social conserven en tot moment la qualificació jurídica originària, i llur adscripció eventual no n'implica ni la transmissió del domini ni la desafectació. Si l'Agència s'extingeix o se'n modifica la naturalesa de les funcions, els béns i drets adscrits, sempre que la dita modificació hi tingui

incidència, han de revertir en el titular originari en les mateixes condicions que tenien quan es va produir l'adscripció.

3. L'Agència Catalana de Protecció Social ha d'establir la comptabilitat i els registres que permetin de conèixer la naturalesa, la titularitat i la destinació dels béns i drets que li siguin propis o adscrits, sens perjudici de les competències dels altres ens i organismes.

4. El patrimoni de l'Agència Catalana de Protecció Social afecte a l'exercici de les seves funcions té caràcter demanial com a patrimoni afectat a un servei públic, i com a tal gaudeix de les exempcions tributàries que corresponen als béns d'aquesta naturalesa.

5. S'entén que la utilitat pública de l'expropiació d'immobles és implícita pel que fa a les obres i els serveis de l'Agència Catalana de Protecció Social.

6. En tot allò que aquest article no regula s'aplica als béns i els drets de l'Agència Catalana de Protecció Social la legislació vigent en matèria de patrimoni de la Generalitat.

Article 17. Règim comptable i de fiscalització

1. L'Agència Catalana de Protecció Social resta sotmesa al règim de comptabilitat pública i de fiscalització que la legislació reguladora de les finances públiques estableix per a les entitats autònomes administratives dependents de la Generalitat.

2. L'activitat de l'Agència Catalana de Protecció Social resta sotmesa a un control financer especial per mitjà del procediment d'auditoria, sota la direcció de la Intervenció General i regulat per la legislació de finances públiques de Catalunya. Aquest control especial se significa per la designació d'un cos especial d'interventors que ha de vetllar per la fiscalització adequada permanent de l'Agència.

3. El règim de responsabilitat de les autoritats, els funcionaris i la resta de personal que presta serveis a l'Agència Catalana de Protecció Social s'exigeix en els mateixos termes i supòsits que per a l'Administració de la Generalitat i d'acord amb les disposicions generals aplicables en la matèria.

4. Tota l'activitat que l'Agència Catalana de Protecció Social presti, amb mitjans propis o per mitjà de tercers, públics o privats, ha d'ésser sotmesa als serveis d'inspecció del departament competent en matèria de protecció social i als altres serveis d'inspecció que per raó de l'activitat siguin preceptius.

Article 18. Personal

1. Per a exercir les seves funcions, l'Agència Catalana de Protecció Social és integrada per personal funcionari i laboral, procedent de cossos de nova creació, de la reassignació de llocs de treball i de l'adscripció de personal provinent d'altres administracions. Les actuacions del personal es regeixen pel marc de drets i deures que estableix la normativa de la funció pública.

2. El Consell General, a proposta del president, ha d'aprovar la relació de llocs de treball, elaborada d'acord amb la legislació sobre la funció pública de l'Administració de la Generalitat i que ha d'ésser pública, ha de preservar les especialitats professionals i s'ha d'estructurar sobre una base eminentment territorial.

3. El personal directiu, funcionari i laboral, en l'exercici de les seves funcions, s'ha d'atenir als principis d'actuació següents:

1r. Legalitat, amb submissió plena a la legalitat i al dret.

2n. Servei als ciutadans.

3r. Objectivitat, imparcialitat i professionalitat.

4t. Igualtat en l'aplicació de la normativa legal.

5è. Secret professional, que ha de mantenir fins i tot després d'haver deixat el servei.

6è. Integritat, rectitud i lleialtat institucional. Eficiència, responsabilitat i qualitat en el servei.

7è. Flexibilitat i adaptació a les necessitats dels ciutadans.

8è. Jerarquia en l'atribució, l'ordenació i l'acompliment de les tasques.

9è. Transparència en la informació, preservant la confidencialitat i la seguretat de les dades.

10è. Igualtat, mèrit i capacitat en l'accés i la promoció professionals.

Article 19. Règim jurídic

1. L'Agència Catalana de Protecció Social actua amb submissió al dret públic i es regeix per aquesta llei, la normativa de desplegament i les disposicions reguladores de les entitats que conformen el sector públic de la Generalitat.

2. Contra els actes i les resolucions dels òrgans de l'Agència Catalana de Protecció Social s'hi poden interposar els recursos administratius corresponents, en els mateixos casos, terminis i formes que estableix la legislació sobre el procediment administratiu, i d'acord amb les especialitats que aquest article determina i les reclamacions de la legislació específica aplicable.

3. Contra els actes i les resolucions dictats pel Consell General de l'Agència Catalana de Protecció Social i contra els dictats pel director que no siguin relatius al reconeixement de drets de les persones s'hi pot interposar un recurs d'alçada davant el conseller del departament competent en matèria de protecció social.

4. Els actes i les resolucions dictats pel conseller del departament competent en matèria de protecció social, incloses les resolucions dels recursos d'alçada, exhaurixen la via administrativa. Contra aquests actes i resolucions s'hi pot recórrer en els supòsits i en els termes que estableix la legislació reguladora de la jurisdicció corresponent.

5. L'Agència Catalana de Protecció Social ha d'ajustar l'activitat contractual a la normativa reguladora dels contractes del sector públic i a la legislació específica aplicable. L'òrgan de contractació és el director de l'Agència.

6. L'Agència Catalana de Protecció Social ha de garantir la confidencialitat de les consultes, els informes, els estudis i els dictàmens que elabori, sens perjudici del dret d'accés a la informació i a la documentació de les persones interessades. La difusió pública del contingut de les consultes, els informes, els estudis i els dictàmens es pot fer, si escau, una vegada s'ha notificat a les persones, les institucions o els ens interessats i després de l'anonimització de les dades personals.

Article 20. Col·laboració institucional

1. En l'àmbit de les funcions que estableix l'article 3, l'Agència Catalana de Protecció Social col·labora amb l'Administració de l'Estat, amb les administracions dels estats membres de la Unió Europea, amb els organismes internacionals amb competències en matèria de protecció social per mitjà dels òrgans de col·laboració establerts a aquest efecte i amb les representacions en els diversos organismes internacionals.

2. Tots els organismes i les institucions públiques dependents de la Generalitat que, directament o indirectament, duen a terme actuacions de protecció social han de col·laborar amb l'Agència Catalana de Protecció Social i li han de facilitar qualsevol dada o documentació que sigui necessària per a exercir les seves funcions, i també l'accés a la informació continguda en les bases de dades que puguin utilitzar per a dur a terme llurs tasques.

Disposicions addicionals

Primera. Exclusió de la funció de gestió de les prestacions sanitàries

Resta expressament exclosa de les funcions de l'Agència Catalana de Protecció Social la gestió de les prestacions sanitàries, que correspon al Servei Català de la Salut, sens perjudici que el reconeixement del dret d'accedir a aquestes prestacions o d'obtenir un reemborsament de despeses correspongui a l'Agència o a altres organismes especialitzats.

Segona. Paritat

En tots els òrgans de governança i direcció de l'Agència Catalana de Protecció Social s'han de respectar els criteris de paritat establerts legalment per a garantir la igualtat efectiva entre dones i homes.

Tercera. Incompatibilitats

La condició de membre dels òrgans de direcció definits per aquesta llei és incompatible amb qualsevol vinculació econòmica, directa o indirecta, amb empreses o entitats relacionades amb els serveis que presta l'Agència Catalana de Protecció Social.

Quarta. Gestió de les activitats de valoració mèdica

Les formes de gestió que l'article 4.2 d'aquesta llei admet no inclouen les activitats de valoració mèdica atribuïdes a l'Agència Catalana de Protecció Social i vinculades a la protecció social, que han d'ésser prestades amb mitjans propis i no es poden externalitzar.

Disposicions transitòries

Primera. Incorporació progressiva de funcions

1. S'han de determinar, per mitjà d'un decret, les funcions que s'han d'incorporar progressivament a l'Agència Catalana de Protecció Social i, si escau, la correlativa supressió o modificació de les unitats administratives afectades.

2. Els funcionaris que passen a formar part de l'Agència Catalana de Protecció Social romanen en situació de servei actiu en llurs cossos o escales d'origen, amb tots els drets inherents a aquesta situació.

3. El personal laboral que passa a formar part de l'Agència Catalana de Protecció Social s'integra en la relació de llocs de treball de personal laboral de l'Agència amb els mateixos drets i les mateixes obligacions que tenia fins aleshores.

Segona. Aprovació dels estatuts del règim interior de l'Agència Catalana de Protecció Social

El Govern, en el termini màxim d'un mes i per mitjà d'un decret, ha d'iniciar la tramitació dels estatuts del règim interior de l'Agència Catalana de Protecció Social, que han d'incloure necessàriament:

a) Les regles sobre la convocatòria i la periodicitat de les reunions i els criteris de votació del Consell General i el Consell Assessor.

b) Els criteris de representativitat dels agents econòmics i socials al Consell General i al Consell Assessor.

Tercera. Pacte nacional per a la protecció social

El Govern, en el termini màxim de tres mesos, ha de convocar els agents econòmics i socials per a elaborar un pacte nacional per a la protecció social que afronti els reptes a curt i mitjà termini en matèria de protecció social a Catalunya i estableixi les bases del sistema català de protecció social.

Disposició derogatòria

Resten derogades totes les disposicions de rang igual o inferior que s'oposin a aquesta llei.

Disposicions finals

Primera. Desplegament reglamentari

S'autoritza el Govern i el conseller del departament competent en matèria de protecció social perquè en el termini de sis mesos dictin les normes necessàries per a desplegar aquesta llei.

Segona. Modificacions i habilitació pressupostàries

1. S'autoritza el Govern perquè faci les modificacions pressupostàries necessàries per a traspassar a l'Agència Catalana de Protecció Social els recursos de la Generalitat necessaris perquè funcioni.

2. Els preceptes que eventualment comportin despeses amb càrrec als pressupostos de la Generalitat produeixen efectes a partir de l'entrada en vigor de la llei de pressupostos corresponent a l'exercici pressupostari immediatament posterior a l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Tercera. Atribució de competències

Les competències a què fa referència l'article 3, que fins al moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei estan atribuïdes als departaments i ens de la Generalitat en matèria de prestacions socials, passen a ésser competència de l'Agència Catalana de Protecció Social.

Quarta. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor al cap de vint dies d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 7 de setembre de 2017

La secretària quarta, Ramona Barrufet i Santacana; la presidenta, Carme Forcadell i Lluís

1.10. Acords i resolucions

Resolució 808/XI del Parlament de Catalunya, per la qual s'aprova el Dictamen de la Comissió d'Investigació sobre l'Operació Catalunya

261-00001/11

ADOPCIÓ

Ple del Parlament, sessió 42, 07.09.2017, DSPC-P 81

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el dia 7 de setembre de 2017, ha conegut el Dictamen de la Comissió d'Investigació sobre l'Operació Catalunya, i ha debatut les conclusions presentades per la dita comissió.

Finalment, d'acord amb l'article 66.6 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

Índex

- I. Antecedents
- II. Composició i treballs de la Comissió
- III. Pla de treball aprovat per la Comissió
- IV. Conclusions i recomanacions

I. Antecedents

1. Antecedents parlamentaris

1. El Ple del Parlament de Catalunya, en la sessió tinguda el 8 de març de 2017, va aprovar la Resolució 529/XI del Parlament de Catalunya, amb el contingut següent.

«El Parlament de Catalunya crea la Comissió d'Investigació sobre l'Operació Catalunya (CIOOC).»

2. La Mesa del Parlament, en la sessió tinguda el 14 de març de 2017, d'acord amb la Junta de Portaveus i de conformitat amb l'article 48.1 del Reglament del Par-

lament, va acordar que la composició de la comissió fos de dos diputats per grup parlamentari, llevat de qui n'ocupés la presidència, que tindria un membre més.

En aquest sentit, la Mesa va acordar que la Comissió adoptés les decisions pel sistema de vot ponderat i que el president seria assistit per un lletrat o lletrada que realitzaria les funcions de secretaria de la comissió als efectes d'aixecar l'acta de les sessions i d'expedir, amb el vistiplau del president, les certificacions que corresponguin.

3. La Mesa del Parlament, en la sessió tinguda l'11 d'abril de 2017, d'acord amb la Junta de Portaveus i d'acord amb l'article 49.2 del Reglament, va acordar que la presidència de la Comissió correspongués al Grup Parlamentari de Junts pel Sí.

4. Els diversos grups, de conformitat amb el que estableix l'article 66 del Reglament del Parlament, van designar els diputats que havien de formar part de la comissió d'investigació i la diputada que n'exerciria la presidència, i ho van posar en coneixement de la Mesa del Parlament.

5. El 21 d'abril de 2017 es va constituir la Comissió, que va ratificar per unanimitat per al càrrec de presidenta la diputada Alba Vergés i Bosch, proposada pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí. En la mateixa sessió constitutiva es va acordar que la Comissió tingués un òrgan rector unipersonal, integrat exclusivament per la presidenta, amb l'atribució d'ordenar-ne els treballs, i que el lletrat que hagués d'assistir-lo fes les funcions de secretari als efectes d'aixecar l'acta de les sessions de treball i d'expedir-ne, amb el vistiplau de la presidenta, les certificacions.

6. Fins al dia 28 d'abril de 2017 tots els grups parlamentaris van presentar al Registre del Parlament les propostes relatives al pla de treball de la Comissió.

7. En la sessió del 4 de maig de 2017, la Comissió va elaborar i aprovar un pla de treball que posteriorment fou modificat diverses vegades, amb la finalitat de redactar un dictamen que contingués les conclusions de la Comissió, un cop escoltades les diverses intervencions dels compareixents i analitzada la documentació demanada.

8. El 21 de juliol de 2017 la Comissió va acordar de donar compte a la Mesa del Parlament de la incompareixença de 10 persones –convocades fins a 2 vegades– perquè ho traslladés al Ministeri Fiscal. El 25 de juliol la Comissió va acordar de demanar a la Mesa del Parlament que estudiï emprendre accions penals contra les persones que voluntàriament no han comparegut a la Comissió després d'haver estat convocades en dues ocasions, amb els advertiments legals corresponents, d'acord amb el que estableix l'article 67 del Reglament, sens perjudici de donar-ne compte també a la fiscalia.

9. El 28 d'agost de 2017 la Comissió va acordar de donar compte a la Mesa del Parlament de la incompareixença d'11 persones en la sessió d'aquell dia i de totes les altres persones que no havien comparegut en altres sessions de la Comissió, perquè estudiï emprendre accions penals contra les persones que voluntàriament no han comparegut davant la Comissió després d'haver estat convocades en dues ocasions, amb els advertiments legals corresponents, d'acord amb el que estableix l'article 67 del Reglament, sens perjudici de donar-ne compte també a la fiscalia.

10. Els grups parlamentaris van presentar les propostes de conclusions respectives al Registre del Parlament fins al dia 28 d'agost, de conformitat amb el que estableix l'article 66.6 del Reglament del Parlament.

2. Antecedents normatius

L'article 59.6 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que el Parlament pot crear comissions d'investigació:

«6. El Parlament pot crear comissions d'investigació sobre qualsevol assumpte de rellevància pública que sigui d'interès de la Generalitat. Les persones requerides per les comissions d'investigació han de comparèixer-hi obligatòriament, d'acord amb el procediment i les garanties establerts pel Reglament del Parlament. S'han de regular per llei les sancions per l'incompliment d'aquesta obligació.»

L'article 66 del Reglament del Parlament estableix la possibilitat de crear comissions d'investigació en els termes següents:

«1. El Ple del Parlament, a proposta de dos grups parlamentaris, de la cinquena part dels membres del Parlament, de la Mesa del Parlament, un cop escoltada la Junta de Portaveus, o del Govern, pot acordar la creació d'una comissió d'investigació sobre qualsevol assumpte d'interès públic que sigui competència de la Generalitat.

»2. La composició i el nombre de membres de les comissions d'investigació s'ha de concretar mitjançant un acord de la Junta de Portaveus. La comissió també pot incorporar especialistes, amb veu i sense vot, amb tasques d'assessorament tècnic, en un nombre no superior al de diputats membres de la comissió.

»3. El Parlament ha de crear una comissió d'investigació si és demanada per una tercera part dels diputats o per tres grups parlamentaris; els proposants només poden presentar una proposta vinculant l'any.

»4. Les comissions d'investigació, abans d'iniciar llurs actuacions, han d'elaborar i aprovar un pla de treball.

»5. Les comissions d'investigació poden requerir, per mitjà del president del Parlament, qualsevol persona perquè hi presti declaració.

»6. Les conclusions de les comissions d'investigació s'han de reflectir en un dictamen que ha d'ésser debatut pel Ple del Parlament.

»7. Les conclusions aprovades pel Ple del Parlament han d'ésser comunicades al Govern, sens perjudici que la Mesa del Parlament també pugui comunicar-les al ministeri fiscal.»

Les compareixences de persones davant la Comissió són regulades per l'article 67 del Reglament, que estableix el següent:

«1. Les compareixences davant les comissions d'investigació es regeixen per les normes següents:

»a) La compareixença únicament es pot requerir amb relació a qüestions que són competència de la Generalitat.

»b) El president del Parlament signa el requeriment, en el qual ha de constar de manera fefaent l'acord de requeriment adoptat per la comissió, les dades d'identificació personal i el domicili de la persona requerida, el lloc, el dia i l'hora en què es té la compareixença i la qüestió sobre la qual ha d'informar.

»c) La notificació del requeriment s'ha de fer quinze dies abans de la data en què ha de comparèixer, llevat que la comissió n'acordi la urgència, en el qual cas el termini és de cinc dies. En el cas que la compareixença no tingui lloc, la citació s'ha de reiterar per a comparèixer al cap de tres dies, o al cap d'un dia, si se'n va acordar la urgència.

»d) La persona requerida ha d'ésser advertida, en la notificació, dels seus drets, de les seves obligacions i de les seves responsabilitats eventuais.

»e) La persona requerida pot comparèixer acompanyada de qui designi per assistir-la.

»f) La compareixença es té d'acord amb el procediment que prèviament estableix la mesa de la comissió, del qual s'ha d'informar qui compareix abans de començar la seva intervenció.

»2. La mesa de la comissió, durant els treballs d'aquesta, ha de vetllar per la salvaguarda del respecte a la intimitat, l'honor de les persones, el secret professional, la clàusula de consciència i els altres drets constitucionals.

»3. Si la persona convocada desatén, voluntàriament, el requeriment de comparèixer davant una comissió d'investigació, la Mesa del Parlament n'ha de donar compte al ministeri fiscal, als efectes de substanciar la responsabilitat penal que hi pugui correspondre. En la notificació inicial, se l'ha d'advertir d'aquesta possible responsabilitat penal.

»4. Les compareixences, si així ho acorda explícitament la comissió d'investigació, també es poden substanciar pel procediment que estableix l'article 57.»

Així mateix, pel que fa a la possibilitat de requerir qualsevol persona perquè presti declaració davant la Comissió, s'ha tingut en compte el que estableixen els apartats 1 i 3 de l'article 502 de la Llei orgànica 10/1995, del 23 de novembre, del Codi penal, que estableixen el següent:

«1. Els qui, havent estat requerits de forma legal i sota advertència, deixin de comparèixer davant una comissió d'investigació de les Corts Generals o d'una assemblea legislativa d'una comunitat autònoma, han de ser castigats com a reus del delictes de desobediència. Si el reu és una autoritat o un funcionari públic, se li ha d'imposar a més la pena de suspensió d'ocupació o càrrec públic per un termini de sis mesos a dos anys.

»[...]

»3. El qui, convocat davant d'una comissió parlamentària d'investigació, falti a la veritat en el seu testimoni ha de ser castigat amb la pena de presó de sis mesos a un any o una multa de 12 a 24 mesos.»

II. Composició i treballs de la Comissió

1. Composició de la Comissió

1.1. Membres

Grup Parlamentari de Junts pel Sí

Lluís Guinó i Subirós

Roger Torrent i Ramió

Alba Vergés i Bosch, presidenta de la Comissió

Grup Parlamentari de Ciutadans

José María Espejo-Saavedra Conesa, fins al 25 d'abril de 2017, en què fou substituït pel diputat Matías Alonso Ruiz

Joan García González, fins al 25 d'abril de 2017, en què fou substituït pel diputat Martín Eusebio Barra López

Grup Parlamentari Socialista

Assumpta Escarp Gibert

Jordi Terrades i Santacreu

Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot

Albano Dante Fachin Pozzi

Marc Vidal i Pou

Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya

Esperanza García González

Sergio Santamaría Santigosa

Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent

Mireia Boya e Busquet

Sergi Saladié Gil

Han assistit els treballs de la Comissió el lletrat Francesc Pau i Vall, que ha actuat com a secretari, l'assessor lingüístic Enric Tudó Rialp i la gestora parlamentària Elena Mora Martínez.

2. Sessions de la Comissió

La Comissió s'ha reunit en un total de 20 sessions i ha substanciat 19 compareixences.

Sessió 1. El 21 d'abril de 2017 es va tenir la sessió constitutiva de la Comissió.

Sessió 2. El 4 de maig de 2017 es va elaborar i aprovar el Pla de treball de la Comissió.

Sessió 3. El 23 de maig de 2017 es va aprovar el calendari de compareixences i les qüestions sobre les quals havia d'informar cada compareixent i es van tenir les compareixences següents:

- Patricia López, periodista del diari *Público*
- Carlos Enrique Bayo, periodista del diari *Público*

Sessió 4. El 25 de maig de 2017 es van tenir les compareixences següents:

- Carlos Quílez, periodista del diari *Crónica Global*
- David Fernández, periodista i exdiputat al Parlament de Catalunya

Sessió 5. El 30 de maig de 2017 es van tenir les compareixences següents:

- Elpidio Silva, advocat
- Sergi Blázquez Quevedo, president del col·lectiu Drets
- Agustí Carles i Garau, jurista, fundador del col·lectiu Drets
- Ernesto Ekaizer, periodista

Sessió 6. El 6 de juny de 2017 es van tenir les compareixences següents:

- José M. Fuster Fabra, advocat
- Josep Costa, polític i professor associat del Departament de Ciències Polítiques i Socials de la Universitat Pompeu Fabra

Sessió 7. El 13 de juny de 2017 es van tenir les compareixences següents:

- Pedro Águeda, periodista
- Joan Queralt Jiménez, advocat i catedràtic de Dret Penal de la Universitat de Barcelona

Sessió 8. Per al 20 de juny de 2017 es va convocar Higinio Cierco, Ramon Cierco i Joan Pau Miquel. Atès que van comunicar la seva no-assistència a la sessió, la presidenta va proposar convocar-los de nou a partir del mes de setembre.

Jaume Bartomeu Cassany, també convocat per a aquella sessió, no va fer cap comunicació sobre l'assistència o la inassistència a la sessió. Atesa la seva incompareixença, la presidenta va proposar convocar-lo de nou a partir del mes de setembre.

Eduardo Inda Arriaga, director del diari *Ok Diario*, convocat en aquella sessió en qualitat d'expert, tampoc no va comparèixer.

En aquella sessió es van tenir les compareixences següents:

- Xavier Trias i Vidal de Llobatera, regidor a l'Ajuntament de Barcelona, cap del Grup Municipal Demòcrata i exalcalde de Barcelona
- Francisco Marco Fernández, director de l'agència de detectius Método 3

Sessió de data 22 de juny de 2017. Desconvocada per l'anunci d'incompareixença dels compareixents convocats per a aquella data.

Per a aquella sessió s'havia convocat Jorge Fernández Díaz, exministre de l'Interior, que havia anunciat que no compareixeria; José María Romero de Tejada Gómez, fiscal superior de Catalunya, que havia anunciat que, d'acord amb les instruccions de la Fiscalia de l'Estat, no compareixeria, i Daniel de Alfonso Laso, magistrat i exdirector de l'Oficina Antifrau de Catalunya, que havia anunciat que, d'acord amb les indicacions del Consell General del Poder Judicial, no compareixeria.

Sessió 9. El 26 de juny de 2017 es va aprovar una primera ampliació del Pla de treball i es van tenir les compareixences següents:

– Victoria Álvarez Martín, que va comparèixer acompanyada de Sebastián de Juan Fontanet i Germán Plaza Rubert, lletrats

– Francisco Javier de la Rosa Martí, empresari.

En aquesta sessió també s'havia convocat Alicia Sánchez-Camacho Pérez, ex-presidenta del Partit Popular de Catalunya i secretària primera del Congrés dels Diputats, que va acreditar problemes de salut per no comparèixer.

Sessió 10. Per al 27 de juny de 2017 es va convocar: Jorge Moragas Sánchez, secretari del Consell de Seguretat Nacional i director del Gabinet de la Presidència del Govern de l'Estat; Manuel Montobbio de Balanzó, ambaixador d'Espanya a Andorra; José Luis Olivera Serrano, excap de la Unitat de Delinqüència Econòmica i Fiscal i director del Centre d'Intelligència contra el Terrorisme i el Crim Organitzat; Manuel Vázquez López, excap de la Unitat de Delinqüència Econòmica i Fiscal, i Enrique García Castaño, ex-comissari general d'Informació de la Policia Nacional i excap de la Unitat Central de Suport Operatiu, que van comunicar que no compareixerien.

Per a aquesta sessió també es va convocar per segona vegada Jorge Fernández Díaz, que va tornar a comunicar que no assistiria a la compareixença, i José Manuel Romero de Tejada, que tampoc no va atendre la citació.

Sessió 11. Per al 30 de juny de 2017 es va convocar, per segona vegada, Manuel Vázquez López, excap de la Unitat de Delinqüència Econòmica i Fiscal; Enrique García Castaño, ex-comissari general d'Informació de la Policia Nacional i excap de la Unitat Central de Suport Operatiu; Jorge Moragas Sánchez, secretari del Consell de Seguretat Nacional i director del Gabinet de la Presidència del Govern de l'Estat, i Manuel Montobbio de Balanzó, ambaixador d'Espanya a Andorra, que van comunicar que no assistirien a la Comissió.

Sessió 12. El 6 de juliol de 2017 es va tenir la compareixença següent:

– Julián Peribáñez Rius, exmembre de l'agència de detectius Método 3

També es va convocar Antonio Tamarit, exmembre de l'agència de detectius Método 3, que es va excusar d'assistir al·legant problemes de salut.

Per a aquesta sessió també havien estat citats Juan Ignacio Zoido Álvarez, ministre de l'Interior, que no va comparèixer, i Mariano Rajoy Brey, president del Govern de l'Estat, i Soraya Sáenz de Santamaría Antón, vicepresidenta del Govern de l'Estat i ministra de la Presidència i per a les Administracions Territorials, que havien comunicat que no compareixerien.

Sessió 13. L'11 de juliol de 2017 es va tenir la compareixença següent:

– Marcelino Martín Blas, excap de la Unitat d'Afers Interns de la Policia Nacional, que va comparèixer acompanyat d'Antonio Alberca, advocat

Per a aquesta sessió també havien estat citats Ignacio Cosidó, ex-director general de la Policia Nacional, i José Ángel Fuentes Gago, ex-inspector en cap de la Policia Nacional, que havien comunicat la no-assistència a la sessió.

Per a aquesta sessió també havien estat citats, per segona vegada, Mariano Rajoy Brey, president del Govern de l'Estat; Soraya Sáenz de Santamaría Antón, vicepresidenta del Govern de l'Estat i ministra de la Presidència i per a les Administracions Territorials; Juan Ignacio Zoido Álvarez, ministre de l'Interior, i José Luis Olivera Serrano, excap de la Unitat de Delinqüència Econòmica i Fiscal i director del Centre d'Intelligència contra el Terrorisme i el Crim Organitzat, que havien comunicat que refusaven d'atendre també aquesta segona citació.

Sessió 14. Per al 18 de juliol de 2017 es va convocar Bonifacio Díaz Sevilla, ex-agregat d'Interior a l'Ambaixada d'Espanya a Andorra i agregat d'Interior a l'Ambaixada d'Espanya a Mèxic; Rosa Castellón Sánchez, exsecretària del Consell d'Administració de la Banca Privada d'Andorra; Celestino Barroso Sánchez, agregat

d'Interior a l'Ambaixada d'Espanya a Andorra; Eduardo Inda Arriaga, director del diari *OK Diario*; Rafael Redondo Rodríguez, soci empresarial de l'excomissari José Manuel Villarejo; José Manuel Sánchez Fonet, exsergent de la Policia Nacional, i Beatriz Méndez de Vigo Montojo, ex-secretària general del Centre Nacional d'Intel·ligència (CNI), els quals no van comparèixer.

També s'havia citat, per segona vegada, Ignacio Cosidó, ex-director general de la Policia Nacional, perquè comparegués el dia 14 de juliol, el qual va anunciar que no compareixeria.

Sessió 15. Per al 20 de juliol de 2017 es va convocar Santiago Aparicio, cap de la Comissaria General de la Policia Judicial; Germán López Iglesias, director general de la Policia Nacional; José Manuel Villarejo Pérez, excomissari adscrit a la Comissió Operativa de la Policia Nacional, i Eugenio Pino, ex-director operatiu de la Policia Nacional, els quals no van comparèixer.

En aquesta sessió també es van convocar, per segona vegada, Antonio Tamarit, exmembre de l'agència de detectius Método 3, que va al·legar problemes de salut per no comparèixer, i José Ángel Fuentes Gago, ex-inspector en cap de la Policia Nacional, que tampoc no va atendre aquesta segona citació.

Sessió 16. Per al 21 de juliol de 2017 es va convocar, per segona vegada, José Manuel Sánchez Fonet, exsergent de la Policia Nacional; Rafael Redondo Rodríguez, advocat i soci empresarial de l'excomissari José Manuel Villarejo, i Eduardo Inda Arriaga, director del diari *OK Diario*, els quals no van comparèixer.

Sessió 17. El 24 de juliol de 2017 es van tenir les compareixences següents:

– José Zaragoza i Alonso, ex-secretari d'organització del Partit dels Socialistes de Catalunya

– Alicia Sánchez-Camacho Pérez, secretària primera del Congrés dels Diputats

Per a aquesta sessió també havien estat citats Esteban Urreiztieta, periodista del diari *El Mundo*, i Elisenda Villena, extrebballadora de l'agència de detectius Método 3, que no es van presentar.

Sessió 18. Per al 25 de juliol de 2017 es va convocar Francisco Martínez, ex-secretari d'estat d'Interior; Jaime Barrado González, comissari de la Policia Nacional; Pedro Esteban, excomissari de la Brigada d'Informació de la Policia Nacional a Catalunya; Antonio Giménez Raso, agent en excedència de la Policia Nacional, els quals no van comparèixer.

Per a aquesta sessió també havien estat citats, per segona vegada, José María Romero de Tejada Gómez, fiscal superior de Catalunya; Bonifacio Díaz Sevillano, ex-agregat d'Interior a l'Ambaixada d'Espanya a Andorra; Celestino Barroso Sánchez, agregat d'Interior a l'Ambaixada d'Espanya a Andorra, Beatriz Méndez de Vigo Montojo, ex-secretària general del CNI, els quals no van comparèixer.

Sessió 19. Per al 28 d'agost de 2017 es va convocar per segona vegada José Manuel Villarejo Pérez, excomissari adscrit a la Comissió Operativa de la Policia Nacional; Eugenio Pino, ex-director operatiu de la Policia Nacional; Francisco Martínez, ex-secretari d'estat d'Interior; Germán López Iglesias, director general de la Policia Nacional; Antonio Giménez Raso, agent en excedència de la Policia Nacional; Jaime Barrado González, comissari de la Policia Nacional; Antonio Tamarit, exmembre de l'agència de detectius Método 3; Esteban Urreiztieta, periodista del diari *El Mundo*; Elisenda Villena, extrebballadora de l'agència de detectius Método 3; Santiago Aparicio, cap de la Comissaria General de la Policia Judicial, i Pedro Esteban, excomissari de la Brigada d'Informació de la Policia Nacional a Catalunya, els quals no van comparèixer.

També s'acorda cloure la fase de compareixences fixada per la Comissió i procedir a la redacció de les conclusions, i per això queda sense efecte la convocatòria de David José Mañas, secretari general del Sindicat de Polícies de Catalunya, i de

David Miquel, portaveu del Sindicat de Polícies de Catalunya, que estava prevista per al dia 5 de setembre de 2017.

Sessió 20. El 29 d'agost es va aprovar el Dictamen de la Comissió.

III. Pla de treball aprovat per la Comissió

La Comissió, en la sessió tinguda el 4 de maig de 2017 va aprovar el Pla de treball, que fou modificat en les sessions tingudes els dies 26 de juny i 11 de juliol.

A) Compareixences aprovades per la Comissió

Experts

1. Patricia López, periodista del diari *Público*
2. Carlos Enrique Bayo, periodista del diari *Público*
3. Pedro Águeda, periodista
4. José M. Fuster Fabra, advocat
5. Ernesto Ekaizer, periodista
6. Representants del collectiu Drets: Sergi Blázquez Quevedo, president, i Agustí Carles i Garau, jurista, fundador del collectiu Drets.
7. Elpidio Silva, advocat i jutge
8. Joan Queralt Jiménez, advocat i catedràtic de Dret Penal de la UB
9. Josep Costa, polítòleg i professor associat del Departament de Ciències Polítiques i Socials de la UPF
10. David Fernández, periodista i exdiputat al Parlament de Catalunya
11. Carlos Quílez, periodista del diari *Crónica Global*
12. Francisco Marhuenda, director del diari *La Razón*
13. Pedro García Cuartango, director del diari *El Mundo*
14. Francisco Mercado, periodista

Compareixents que han de donar testimoni

1. Eduardo Inda Arriaga, periodista, director del diari *OK Diario*
2. Jorge Fernández Díaz, exministre d'Interior
3. Daniel de Alfonso Laso, magistrat i exdirector de l'Oficina Antifrau de Catalunya
4. Jorge Moragas Sánchez, secretari del Consell de Seguretat Nacional i director del Gabinet de la Presidència del Govern de l'Estat
5. Ignacio Cosidó Gutiérrez, exdirector general de la Policia Nacional
6. José Manuel Villarejo Pérez, excomissari de policia adscrit a la Comissió Operativa de la Policia Nacional
7. Eugenio Pino, ex-director operatiu de la Policia Nacional
8. Marcelino Martín Blas, excap de la Unitat d'Assumptes Interns de la Policia Nacional
9. Bonifacio Díaz Sevillano, ex-agregat d'Interior a l'Ambaixada d'Espanya a Andorra, agregat d'Interior a l'Ambaixada d'Espanya a Mèxic
10. Celestino Barroso Sánchez, agregat d'Interior de l'Ambaixada d'Espanya a Andorra
11. José Luis Olivera Serrano, excap de la Unitat de Delinqüència Econòmica i Financera (UDEF) i director del Centre d'Intelligència contra el Terrorisme i el Crim Organitzat
12. Julián Peribáñez, exmembre de l'agència de detectius Método 3
13. Antonio Tamarit, exmembre de l'agència de detectius Método 3
14. Francisco Marco, exdirectiu de l'agència de detectius Método 3
15. Manuel Vázquez López, excap de la Unitat de Delinqüència Econòmica i Fiscal

16. Enrique García Castaño, ex-comissari responsable de la Unidad Central de Suport Operatiu (UCAO)
17. José Ángel Fuentes Gago, ex-inspector en cap de la Policia Nacional
18. Victoria Álvarez Martín
19. Alicia Sánchez-Camacho Pérez, expresidenta del Partit Popular de Catalunya i secretària primera del Congrés dels Diputats
20. Higiní Cierco Noguer, expresident de la Banca Privada d'Andorra
21. Ramon Cierco Noguer, expresident de la Banca Privada d'Andorra
22. Joan Pau Miquel Prats, ex-conseller delegat de la Banca Privada d'Andorra
23. Rosa Castellón Sánchez, exsecretària del Consell d'Administració de la Banca Privada d'Andorra
24. Jaume Bartomeu Cassany, exadvocat d'Higiní i Ramon Cierco Noguer
25. Xavier Trias i Vidal de Llobatera, regidor a l'Ajuntament de Barcelona, cap del Grup Municipal Demòcrata i exalcalde de Barcelona
26. Francisco Javier de la Rosa Martí, empresari
27. José María Romero de Tejada, fiscal superior de Catalunya
28. Rafael Redondo Rodríguez, advocat, soci empresarial de l'excomissari José Manuel Villarejo
29. Antonio Giménez Raso, agent en excedència de la Policia Nacional
30. Beatriz Méndez de Vigo Montojo, secretària general del Centre Nacional d'Intelligència
31. Santiago Aparicio, cap de la Comissaria General de la Policia Judicial
32. José Manuel Sánchez Fornet, exsergent de la Policia Nacional
33. Mariano Rajoy, president del Govern de l'Estat
34. Soraya Sáenz de Santamaría, vicepresidenta del Govern de l'Estat i ministra de la Presidència per a les Administracions Territorials
35. Juan Ignacio Zoido Álvarez, ministre de l'Interior del Govern de l'Estat
36. Manuel Montobbio de Balanzó, ambaixador d'Espanya a Andorra
37. Germán López Iglesias, director general de la Policia Nacional
38. Francisco Martínez, ex-secretari d'estat d'Interior
39. Jaime Barrado González, comissari de la Policia Nacional
40. Pedro Esteban, excomissari de la Brigada d'Informació de la Policia Nacional a Catalunya
41. Esteban Urreiztieta, periodista del diari *El Mundo*
42. José Zaragoza i Alonso, ex-secretari d'organització del Partit dels Socialistes de Catalunya
43. Elisenda Villena, extreballadora de l'agència de detectius Método 3
44. David José Mañas, secretari general del Sindicat de Polícies de Catalunya
45. David Miquel, portaveu del Sindicat de Polícies de Catalunya

B) Documentació demanada per la Comissió

1. Comunicat enviat per David González Macías a l'agència EFE el juliol de 2016.
2. Transcripció de l'enregistrament de les converses del ministre de l'Interior, Jorge Fernández Díaz, amb el director de l'Oficina Antifrau a Catalunya, Daniel de Alfonso, al despatx del ministre.
3. Transcripció de les conclusions dels informes del Servei de Prevenció de Blanqueig de Capitals (SEPBLAC) dels darrers cinc anys que tinguin relació amb persones residents a Catalunya que es dediquen a l'activitat política local, autonòmica o estatal.
4. Transcripció de les conclusions dels informes de la Unitat de Delinqüència Econòmica i Financera (UDEP) dels darrers cinc anys que tinguin relació amb per-

sones residents a Catalunya que es dediquen a l'activitat política local, autonòmica o estatal.

5. Enregistraments en poder del diari *Público* relatives a comandaments policials.

6. Transcripció (sol·licitada al Ministeri de l'Interior del Govern de l'Estat) de l'enregistrament de les converses del ministre de l'Interior, Jorge Fernández Díaz, amb el director de l'Oficina Antifrau a Catalunya, Daniel de Alfonso, al despatx del ministre.

7. Còpia (sol·licitada al Ministeri de l'Interior del Govern de l'Estat) de l'informe del servei executiu del Servei de Prevenció de Blanqueig de Capitals (SEPBLAC) que el director de l'Oficina Antifrau de Catalunya, Daniel de Alfonso, va lliurar al ministre de l'Interior, Jorge Fernández Díaz, sobre els presumptes comptes bancaris de l'excalde de Barcelona Xavier Trias i Vidal de Llobatera a l'estranger, segons informen els mitjans de comunicació:

<http://www.publico.es/politica/dando-via-juridica-averiguar-movimientos.html>

8. Còpia (sol·licitada al Ministeri d'Afers Exteriors i Cooperació del Govern de l'Estat) dels informes elaborats pel denominat «Grup Montserrat», o elaborats a petició dels membres del grup, sobre l'encaix entre Catalunya i Espanya:

«Montserrat», la cèl·lula secreta de Margallo per seduir Catalunya http://www.elnacional.cat/ca/politica/margallo-seduir-catalunya-montserrat_104856_102.html

9. Còpia (sol·licitada al Govern de l'Estat) de l'informe sobre els recursos públics i fons reservats invertits en causes relacionades amb l'operació de destrucció del procés d'autodeterminació de Catalunya:

Interior pagó con fondos reservados a detectives que fingieron ser agentes de la UDEF en la «Operación Cataluña»

<http://www.publico.es/politica/interior-pago-detectives-hicieron-pasar.html>

Los detectives pagados por Interior creían que el socio de Villarejo se quedó parte de los fondos reservados

<http://www.publico.es/politica/detectives-pagados-interior-sospechan-socio.html>

Interior usó a dos detectives como tapadera de Sánchez-Camacho en el caso La Camarga

<http://www.publico.es/politica/interior-detectives-tapadera-sanchez-camacho.html>

10. Còpia (sol·licitada al Ministeri de l'Interior del Govern de l'Estat) dels informes elaborats per ordre directa o indirecta del Ministeri sobre polítics catalans.

De Alfonso propuso al ministro un plan para derribar a Mas y hacerse con el control de la dirección de CDC

<http://www.publico.es/politica/alfonso-propuso-al-ministro-plan.html>

Fernández Díaz conspiró con el jefe de la Oficina Antifraude catalana para fabricar escándalos contra ERC y CDC

<http://www.publico.es/politica/fernandez-diaz-conspiro-jefe-oficina.html>

Fernández Díaz y De Alfonso trataron la falsa acusación de blanqueo a Trias 11 días antes de publicarla *El Mundo*

<http://www.publico.es/politica/fernandez-diaz-y-alfonso-trataron.html>

Villarejo reconoce ante el juez que Interior conspiró contra políticos catalanes como reveló *Público*

<http://www.publico.es/politica/villarejo-reconoce-juez-interior-conspiro.html>

Alicia Sánchez-Camacho puso en marcha la «Operación Cataluña» con ayuda de Moragas

<http://www.publico.es/politica/brigada-politica-policial-alicia-sanchez.html>

Sánchez-Camacho pactó documentos para ocultar su implicación en «La Camarga»

<http://www.publico.es/politica/operacion-cataluna-sanchez-camacho-pacto.html>

Sánchez-Camacho dio a Interior el material del primer informe contra la familia Pujol

<http://www.publico.es/politica/sanchez-camacho-dio-interior-material.html>

11. Còpia (sol·licitada al Ministeri de l'Interior del Govern de l'Estat) de l'informe o l'esborrany d'informe sobre les investigacions internes impulsades pel Ministeri de l'Interior per esclarir l'autoria, atribuïda a la UDEF, de les informacions publicades en primera pàgina del diari *El Mundo* del 16 de novembre de 2012, nou dies abans de la celebració d'eleccions a Catalunya, que involucrava el president Artur Mas i l'expresident Jordi Pujol.

12. Còpia (sol·licitada al Ministeri d'Afers Exteriors del Govern de l'Estat) dels informes i documents que ha elaborat i enviat a consolats i ambaixades amb relació a les conseqüències d'una eventual independència de Catalunya.

13. Relació eventual (sol·licitada al Govern de l'Estat) de les dades quantitatives, desglossades per cossos i anys, sobre l'evolució dels efectius de la Policia Nacional, la Guàrdia Civil i el CNI destinats a Catalunya en el període 2012-2017.

14. Còpia (sol·licitada al Ministeri de l'Interior del Govern de l'Estat) de l'informe policial que confirma l'existència de l'«Operació Catalunya», una part del qual es fa pública l'11 de juliol de 2016 en un mitjà de comunicació i que detalla les competències del comissari José Villarejo amb relació al procés independentista.

Un informe policial confirma que hubo una «operación Cataluña»

<http://www.elperiodico.com/es/noticias/politica/informe-policial-dice-que-una-competencia-villarejo-era-proces-5256721>

15. Trànsits i escombrades telefòniques dutes a terme al despatx del ministre de l'Interior entre l'1 de gener de 2012 i el 30 d'octubre de 2016.

16. Ordres ministerials sobre estructura, organització i funcions dels òrgans centrals i territorials de la Direcció General de la Policia Nacional dictades entre l'1 de gener de 2012 i el 30 març de 2017.

17. Instruccions, ordres de servei i similars de la Direcció Adjunta Operativa (DAO), de la Comissaria General de Policia Judicial i de la Comissaria General d'Informació dictades entre l'1 de gener de 2012 i el 30 març de 2017.

18. Catàleg de llocs de treball de la Direcció General de la Policia Nacional, amb les modificacions introduïdes des del 2012, amb especificació de les modificacions i de la justificació de cadascuna.

19. Agregacions, comissions de servei i atribucions temporals de servei en la Direcció Adjunta Operativa (DAO) entre l'1 de gener de 2012 i el 31 d'octubre de 2016, amb especificació del nombre i nom de funcionaris, categories professionals, plantilla de procedència i funcions encomanades, del temps de permanència en la DAO i dels costos generats amb motiu de dietes, transport, viatges o qualsevol altre tipus d'indemnització.

20. Expedients de les medalles pensionades (Creu Roja i Medalla de Plata) concedides entre l'1 de gener de 2012 i el 31 d'octubre de 2016.

21. Expedient complet de la selecció per als nomenaments d'agregats a consellers de l'Interior entre l'1 de gener de 2012 i el 31 d'octubre de 2016, incloent-hi les actes de la Comissió de Destinacions a l'Exterior i les propostes remeses des de la Direcció General de la Policia Nacional a la Subdirecció General de Cooperació Internacional, per a cobrir cadascuna de les places.

22. Diligències que s'hagin obert i resolucions adoptades per filtracions a la premsa d'informes policials.

23. Relació detallada d'informes i investigacions dutes a terme per la Unitat de Planificació Estratègica i Coordinació coneguda com a Unitat d'Intelligència, adscrita a la Direcció Adjunta Operativa des de la creació, el 2012, fins al 31 d'octubre de 2016.

24. Relació detallada dels informes elaborats per la Brigada d'Anàlisi i Revisió de Casos (BARC), coneguda com a Brigada de Punt Final.

25. Informe remès a l'Agència Espanyola de Protecció de Dades de l'expedient E1860/2015, per denúncia sobre filtració de dades de la Policia Nacional al diari *La Razón*.

26. Informe remès pel cap superior de la Policia Nacional a Catalunya, Sebastián Trapote Gutiérrez, sobre trenta-tres magistrats, del 3 d'octubre de 2014.

27. Enregistrament i transcripció completa de la totalitat de les converses entre Jorge Fernández Díaz, exministre de l'Interior, Daniel de Alfonso, exdirector de l'Oficina Antifrau de Catalunya, i altres persones, entre els dies 4 i 16 d'octubre de 2014, al despatx del ministre i, si s'escau, a l'exterior del despatx.

28. Actuacions consistents en diligències d'investigació, procediments previs o, si s'escau, incoació de procediment, respecte a qualsevol aspecte relatiu a les gravacions que van tenir lloc els dies 4 i 16 d'octubre de 2014, al despatx del ministre de l'Interior, Jorge Fernández Díaz, o a l'exterior del despatx.

29. Informe tècnic sobre com i des d'on es van poder dur a terme els enregistraments que es van fer els dies 4 i 16 d'octubre de 2014, al despatx i a l'exterior del despatx del ministre de l'Interior, Jorge Fernández Díaz.

IV. Conclusions i recomanacions

1. Els treballs de la Comissió

1.1

La responsabilitat dels membres de la Comissió d'Investigació sobre l'Operació Catalunya, constituïda al Parlament de Catalunya, és d'intentar aclarir l'existència i l'abast dels fets constitutius de l'anomenada «Operació Catalunya», i determinar com han succeït, per demanar-ne responsabilitats polítiques i concloure si també hi pot haver responsabilitats penals, que caldria investigar pertinentment en l'àmbit judicial.

1.2

Els objectius que es va marcar la Comissió no han pogut ésser complerts per la incompareixença de molts dels testimonis citats, principalment a causa del boicot i el menyspreu al Parlament de Catalunya que han expressat alguns testimonis i a causa del pacte de silenci existent entre els membres del Govern espanyol, el poder judicial i els cossos policials implicats en l'Operació Catalunya.

La Comissió d'Investigació sobre l'Operació Catalunya ha patit un intent deliberat de boicot per part dels diversos compareixents que han decidit no atendre els requeriments de compareixença formulats pel Parlament, aprovats per la majoria dels representants del poble de Catalunya, i han obstaculitzat així els objectius per als quals fou creada aquesta comissió.

La Comissió ha patit un intent deliberat de boicot polític també per part dels grups parlamentaris de Ciutadans, del Partit Popular de Catalunya i Socialista.

La no-implicació d'aquests grups parlamentaris per assistir a la Comissió, en compliment de l'acord adoptat pel Parlament, concretat en el Pla de treball de la Comissió, posa en relleu la manca de voluntat per a investigar uns fets que atempten directament contra l'essència de la democràcia.

1.3

Cal constatar la manca de voluntat del Govern del Partit Popular de col·laborar en l'aclariment d'uns fets molt greus en un estat democràtic i de dret, tenint en compte que en la vessant política de l'Operació Catalunya hi apareixen els màxims representants del govern actual, el president i la vicepresidenta, i també, com un dels actors principals, l'exministre Jorge Fernández Díaz, actualment membre del Congrés dels Diputats.

Cal constatar també la voluntat d'obstruccions a la tasca del Parlament de Catalunya, que es manifesta en el simple fet de demanar, per part del Govern espanyol, un dictamen al Consell d'Estat per a resoldre la pertinència d'atendre els requeriments de compareixença formulats per un parlament autonòmic, i voler-hi encabir no només els càrrecs polítics i de l'Administració en actiu, sinó també els que van tenir una alta responsabilitat en el passat i qualsevol membre dels cossos i forces de seguretat de l'Estat en actiu o en qualsevol altra situació administrativa.

Aquest bloqueig es manifesta també amb relació a la documentació demanada pel Parlament de Catalunya a diferents organismes de l'Estat, bàsicament dependents del Ministeri de l'Interior.

1.4

És un deure denunciar i fer investigar si les persones que han estat cridades per acord de comissió a comparèixer com a testimonis, i que han estat citades amb reiteració i amb l'advertiment corresponent, incorren en el delictes de desobediència que tipifica l'article 502.1 del Codi penal.

2. La naturalesa de l'Operació

2.1

L'Operació Catalunya és una conspiració per a intentar frenar la dissidència política a Catalunya, i particularment el moviment independentista, conspiració que s'ha dut a terme, almenys, durant els anys en què Jorge Fernández Díaz (2011-2017) ha estat ministre de l'Interior espanyol.

Es concreta en un seguit d'actuacions de caràcter polític, policial i d'intel·ligència que han buscat reduir el suport social de l'independentisme en tant que opció política mitjançant la desacreditació.

La naturalesa d'aquesta operativa, per tant, és «reputacional». El que es pretenia era associar en l'imaginari col·lectiu de la societat catalana i espanyola un moviment polític legítim, democràtic i pacífic, com l'independentista, amb pràctiques fraudulentas. Per això, i de manera específica, el que es buscava era associar els líders polítics i cívics independentistes amb la corrupció.

2.2

La lògica sinistra que hi ha al darrere és, per tant, simple. Si la població de Catalunya pensa que els qui lideren el moviment independentista estan lligats a casos delictius, tot el que defensen –projecte i idees– queda invalidat. D'aquesta manera, s'atempta contra les bases ètiques i morals del moviment i, en conseqüència, molts ciutadans que poden assumir aquest plantejament com a seu l'abandonen.

Com que, per als ideòlegs d'aquesta operació, el moviment independentista és piramidal –de dalt a baix–, la voluntat de criminalitzar-lo passava per les imputacions, sospites i calúmnies a determinades cares visibles del moviment. La idea que inspira totes les accions és que «tallant» els caps es desballesta la resta.

Per fer-ho es creaven informes policials que es construïen basant-se en la barreja d'informacions falses amb dades obtingudes de manera fraudulenta i amb elucubracions de procedència ambigua o anònima, amb la idea final de fabricar un relat que donés aparença de cas autèntic i contrastat per a poder traslladar-lo posteriorment a la premsa o poder judicialitzar-lo.

2.3

Seguint aquesta metodologia d'actuació, s'ha perseguit polítics, com Artur Mas, Oriol Junqueras o Xavier Trias, entre d'altres, però també lideratges de la societat civil, com Carme Forcadell, aleshores presidenta de l'Assemblea Nacional Catalana. I no es pot descartar en cap cas que la llista de persones investigades i espiades sigui molt superior. Segurament, s'hi poden incloure totes les persones que hagin tingut un paper destacat en aquest procés.

Amb tot, es pot assegurar que es tracta d'una causa general contra l'independentisme en la qual no s'han perseguit pràctiques sinó persones, no s'ha manat investigar fets sinó noms.

L'Operació Catalunya, com a exercici de guerra bruta dut a terme en ple segle XXI, té un caràcter essencialment difamatori. Òbviament no es planteja la violència física, però sí l'atac al prestigi social de determinades persones. En conseqüència, per tant, es duu a terme sobretot en espais mediàtics.

2.4

Es pot concloure, en definitiva, que s'han inventat o intentat inventar proves i crear casos inexistents. Però també es pot asseverar que determinades informacions relacionades amb casos concrets han estat silenciades i amagades al llarg dels anys, mentre hi havia a Catalunya un determinat context polític (marc autonomista i independentisme minoritari), i que només s'han fet públiques i perseguit quan aquest context ha canviat (creixement del suport al dret de decidir i a la independència). Això també és Operació Catalunya.

Tampoc no es pot descartar que determinades informacions personals hagin servit per a exercir algun tipus de xantatge polític a determinades persones, com s'ha denunciat en algun cas.

2.5

L'interès real, doncs, no és en cap cas posar fi a la corrupció política existent, i als determinats casos que es puguin haver donat a Catalunya, sinó que és estrictament partidista. El que es perseguia era afavorir determinats interessos polítics contra la independència de Catalunya.

2.6

Les gravacions fetes al despatx del ministre Jorge Fernández Díaz deixen absolutament clar que la reunió entre el ministre i el director de l'Oficina Antifrau de Catalunya, Daniel de Alfonso, estava marcada per la convocatòria de la consulta del 9 de novembre de 2014. El dictamen fet per la Fiscalia de Madrid sobre les gravacions deixa clar que «de lo que hablan el ministro y De Alfonso no deja de ser un intercambio de ideas y estrategias políticas, una recopilación de posibles casos de corrupción que pueden afectar políticamente a determinados sectores de ideología independentista».

Es considera provat, un cop escoltades les gravacions publicades, que les reunions entre Fernández Díaz i De Alfonso tenien l'objectiu de conspirar per tal d'influir en la conjuntura política catalana.

Les gravacions deixen absolutament clar que hi havia la intenció d'influir en l'opinió pública des del Ministeri de l'Interior mitjançant titulars i notícies infundades.

Es constata que aquestes maniobres per a publicar informació falsa tenien com a objectiu desacreditar polítics i partits independentistes, i és en aquest context en què cal situar l'acusació falsa sobre els comptes corrents de Xavier Trias i les investigacions prospectives sobre Oriol Junqueras.

Es constata que aquestes maniobres per a publicar informació falsa tenien també com a objectiu desacreditar Podem, i és en aquest context en què cal situar l'anomenat «Informe PISA» i el document fals de pagament de l'Euro Pacific Bank a Pablo Iglesias.

2.7

En definitiva, els instruments que té l'Estat al seu abast s'han posat al servei d'una conxorxa. Per això es pot dir que la Comissió s'ha trobat davant d'un exercici clar de guerra bruta. És a dir, pràctiques il·legals i il·legítimes dutes a termes per determinades estructures fonamentals de l'Estat amb objectius incompatibles amb els pilars bàsics de la democràcia i l'estat de dret.

No es pot parlar, doncs, d'una maquinació d'un govern o d'un partit, sinó d'una operació d'estat.

Per a dur a terme aquesta operació, s'han utilitzat el que popularment es coneix com a «clavegueres de l'Estat», que no seria sinó l'ús fraudulent del poder (polític, coercitiu i comunicatiu), l'ús de subterfugis legals i de recursos propis de l'Estat amb fins espuris incompatibles amb els drets més elementals.

2.8

S'ha pogut determinar de manera clara l'ús partidista de la policia sota el mandat, com a ministre de l'Interior, de Jorge Fernández Díaz. Aquest ús partidista es va materialitzar en la creació d'unitats fora de l'estructura orgànica del Cos Nacional de Policia.

Aquesta Comissió s'ha trobat davant de pràctiques més pròpies d'una dictadura, que se sostenen, des d'un punt de vista filosòfic, sobre la idea que la raó d'estat ho justifica tot (en aquest cas, la unitat de l'Estat), passant per sobre de la voluntat popular, d'una banda, i dels principis democràtics, de l'altra.

S'han utilitzat mitjans, efectius i recursos públics dels cossos policials de l'Estat per tal de dur a terme un seguiment i control de polítics catalans i membres de la societat civil organitzada del moviment independentista, en una actuació irregular al marge de la llei.

2.9

El seguiment il·legal de persones relacionades amb l'independentisme s'ha anat confirmant a mesura que han anat avançant els treballs de la Comissió d'Investigació. Tanmateix, queda un element pendent de resoldre, pel que fa als atacs que determinades estructures de l'Estat hagin pogut fer cap a Catalunya: queda per investigar què volien dir el ministre de l'Interior i el director de l'Oficina Antifrau quan deien que «les hemos destrozado el sistema sanitario». En aquest cas, ja no es tracta només de drets individuals, sinó també col·lectius. No es refereixen a idees polítiques, sinó a condicions materials dels ciutadans d'aquest país. Finalment cal determinar, doncs, si l'Operació Catalunya també ha atacat l'estat del benestar dels catalans, únicament i exclusivament per finalitats partidistes.

2.10

La majoria de compareixents destaquen que aquesta operació s'ha posat en pràctica durant els darrers anys, coincidint amb el procés sobiranista a Catalunya, i també coincideixen a destacar que el moment inicial se situa en la gravació de la conversa que Alicia Sánchez-Camacho i Victoria Álvarez van tenir el 7 de juliol de 2010 en un conegut restaurant de Barcelona.

3. El mètode

3.1

L'Operació Catalunya té un mètode d'actuació que s'ha repetit en més d'un dels casos analitzats. Sempre amb pautes similars que es poden traçar perfectament i que, en conseqüència, han esdevingut sistemàtiques.

No es tracta, en conseqüència, d'una actuació aïllada i descontrolada de diversos policies, periodistes i membres de la fiscalia que s'escapen de les pautes i els controls que marca la llei, sinó que es tracta d'una conducta planificada, estratègica i orquestrada políticament en coherència amb uns objectius partidistes.

Darrere, per tant, hi ha una organització concreta. Amb una jerarquia pròpia (més enllà de la jerarquia policial formal), amb papers individualitzats determinats i amb objectius generals. Per simplificar-ho, s'ha parlat des d'alguns àmbits d'una «policia patriòtica». I, fins i tot, alguns dels compareixents han parlat obertament d'«organització criminal» o de «política criminal».

3.2

Es constata l'existència d'una brigada policopolicial espanyola, que ha seguit ordres polítiques del Govern de l'Estat i que ha dut a terme l'anomenada «Operació Catalunya». Hi estan implicats comissaris, detectius, agents, funcionaris i alts càrrecs del Ministeri de l'Interior, i també membres d'altres institucions, com l'Oficina Antifrau de Catalunya, o del poder judicial. L'objectiu és seguir, investigar, espionar i conspirar contra polítics catalans per tal d'acabar amb el creixent moviment independentista per mitjà de la fabricació i difusió d'informacions falses relacionades amb la corrupció.

3.3

Es pot dir, però, que aquesta estructura policial, per bé que en part amb organització i persones diferents, no és un factor nou. Existeix des de fa temps. De fet, probablement constitueix una constant present en tota la democràcia espanyola, de tal manera que molts dels seus elements provenen, fins i tot, del règim anterior, del franquisme, i s'han mantingut en l'actual règim. Hi ha hagut altres operacions del mateix estil contra la dissidència política per fer front a l'independentisme en altres moments d'aquest període històric.

Cal dir que, en gran mesura, l'Operació Catalunya ha estat possible perquè el Cos Nacional de Policia no ha estat mai depurat d'elements d'origen, mentalitat i actuacions franquistes, els quals no només no han estat apartats de càrrecs de comandament, sinó que se'ls hi ha mantingut. És aquest substrat el que ha permès –cal insistir-hi: no només en aquesta operació concreta, sinó al llarg de la democràcia– fets com els que s'han posat de manifest en aquesta comissió.

Els mètodes i l'estructura paral·lela, fora de control, de la brigada policial política provenen de mandats anteriors, amb similituds clares entre l'operativa dels GAL i l'Operació Catalunya pel que fa a dinàmica, finançament i organigrama. Aquesta coincidència evidencia, també, l'existència d'una estructura de poder estatal que duu a terme pràctiques fora de la llei de manera sistemàtica contra els moviments opositors i dissidents. Una estructura avalada per un acord tàcit entre (com a mínim) els dos partits majoritaris, PP i PSOE.

3.4

Aquesta brigada es troba fora de l'estructura orgànica del Cos Nacional de Policia i està formada per almenys una desena de comissaris i inspectors en cap que, al voltant de l'excap de la Direcció Adjunta Operativa Eugenio Pino, ocupaven llocs de treball fora de catàleg i duïen a terme investigacions prospectives contra adversaris polítics, o bé construïen muntatges falsos.

L'operativa de la brigada policial política consisteix a imputar casos de corrupció, fundar sospites i aixecar falsos testimonis per mitjà de l'elaboració d'informes falsos o manipulats, que són filtrats a mitjans afins (que col·laboren amb el conjunt de l'operació) com ara *El Mundo* i publicats per periodistes que formen part de la trama, i també amplificar els casos reals de corrupció per mirar de vincular-los al conjunt del moviment l'independentista. Un dels periodistes més destacats col·laboradors en aquests muntatges ha estat Eduardo Inda.

3.5

Pel que fa expressament als casos concrets d'aquesta maquinació, cal dir que, en tots, el recorregut s'ha iniciat sempre amb investigacions policials prospectives. És a dir, aleatòries i amb caràcter persecutori. I aquesta és una pràctica expressament

prohibida per la Llei d'enjudiciament criminal, en concret per l'article 295: «En cap cas els funcionaris de policia judicial no poden deixar transcórrer més de vint-i-quatre hores sense donar a conèixer a l'autoritat judicial o al Ministeri Fiscal les diligències que hagin practicat, excepte en els casos de força major i en el que preveu l'apartat 2 de l'article 284.»

Així doncs, aquesta estructura duia a terme investigacions prospectives, fora del marc legal, contra adversaris polítics.

3.6

Dit en altres termes, la llei i la més elemental defensa dels drets fonamentals dels ciutadans, especialment la presumpció d'innocència, impedeixen expressament que la policia, en el marc de la seva actuació indagadora, pugui actuar al marge del coneixement de l'autoritat judicial. I en aquest cas s'ha fet permanentment.

Les investigacions, doncs, no s'originaven a partir de cap denúncia prèvia, de cap ordre provinent de fiscalia, i en cap cas no eren efectuades sota control judicial. S'apuntava a la persona que es volia empaitar i a partir d'aquí es buscava. I encara més: independentment de l'origen, un cop iniciades aquestes indagacions, no eren traslladades a la jurisdicció judicial.

3.7

Les unitats policials dedicades a perseguir l'independentisme elaboraven informes policials falsos. Manipulaven i confabulaven per tal de generar un relat creïble i inculpatori. En paraules planeres de l'excap d'assumptes interns Martín Blas: «Alguien le ponía sal y pimienta». Aquests informes no eren traslladats a la fiscalia ni a cap jutge, sinó que es filtraven oportunament a determinats mitjans de comunicació. A partir d'aquí, esdevenien notícia i generaven la sospita buscada.

Exemple d'això poden ésser els informes que s'han atribuït a la Unitat de Delinqüència Econòmica i Fiscal (UDEF), però en realitat aquesta unitat n'ha negat l'autoria. Eren documents publicats amb el seu segell, però sense signar, sense número de registre. En definitiva, sense complir els protocols necessaris. I, això no obstant, són informes que han servit per a il·lustrar informacions periodístiques que han servit per a generar ombres de dubte sobre polítics catalans. I que han donat peu, i això encara és més greu, a processos judicials.

Un cas paradigmàtic i significatiu és, precisament, l'informe atribuït a la UDEF en què s'associava el president Artur Mas amb comptes en bancs situats en paradisos fiscals i que va publicar el diari *El Mundo*, el 19 de novembre de 2012, coincidint amb la campanya de les eleccions al Parlament de Catalunya que s'havien de celebrar el 25 d'aquell mes.

3.8

Es consideren provats els lligams entre els responsables polítics i uns molt determinats mitjans de comunicació arran de les contínues trucades intercanviades entre membres de la cúpula policial i els periodistes que van publicar les informacions falses sense contrastar-les, amb l'objectiu de perjudicar polítics catalans i crear un estat d'opinió que influís, bloquegés i frenés el procés independentista.

La publicació de suposats elements probatoris per part de mitjans afins al Govern de l'Estat pretenia justificar la intervenció del poder judicial contra determinats responsables polítics. Organitzacions civils com el sindicat Manos Limpias ho van utilitzar per a obrir vies judicials basant-se en falsedats per tal de contribuir a crear un estat d'opinió contrari al procés independentista i blanquejar les investigacions prospectives il·legals dutes a terme per la brigada policial paral·lela.

3.9

Per això, el Parlament conclou que determinats mitjans de comunicació han estat part essencial de la trama, ja que hi han ajudat amb la publicació –sense cap mena de contrast– de les informacions que els han fet arribar des de la policia, i han con-

tribuït així a la generació d'un estat d'opinió concret. Això pot dur al reconeixement que entre les cúpules del Cos Nacional de Policia i, sobretot, del Ministeri de l'Interior hi havia una estreta relació amb directors de mitjans de comunicació que han publicat al dictat del que convenia políticament als responsables d'aquesta trama. En termes del ministre: «periodistes *gacetilleros*».

Es constata, en aquest sentit, que els periodistes Eduardo Inda, Esteban Urreiztieta, Manuel Cerdán i Antonio Rubio eren part nuclear del mecanisme en què es basava l'Operació Catalunya.

3.10

Caldria fer també una investigació judicial sobre aquestes praxis dutes a terme per aquests mitjans. No en va, si els responsables de publicar determinades informacions ho feien sabent que procedien d'informes falsos o investigacions irregulars, estaven col·laborant conscientment en una manipulació informativa tendent a influir políticament. I això pot ésser també considerat perseguible penalment. I en qualsevol cas, i més enllà que aquestes praxis puguin constituir un presumpte delictes o no, són absolutament reprovables des d'un punt de vista periodístic i democràtic.

Val a dir que és especialment clarificador, amb relació al paper que hi han tingut, que determinats responsables de mitjans de comunicació no hagin comparegut en aquesta comissió per tal de poder respondre a les preguntes dels grups parlamentaris. En concret, la Comissió va reclamar la compareixença de periodistes com Pedro García Cuartango (director del diari *El Mundo*), Francisco Marhuenda (director del diari *La Razón*) i Eduardo Inda (*Ok Diario*), però cap d'aquests no ha comparegut.

3.11

Cal dir que a l'hora de plantejar cadascuna de les accions que acabaven amb l'aparició dels informes i notícies en els mitjans, es jugava amb el calendari polític, especialment tenint en compte les conteses electorals a Catalunya (eleccions al Parlament, eleccions municipals, consulta del 9 de novembre, etc.), amb la finalitat d'acabar afectant l'estat d'ànim de l'opinió pública. Això és, influint en la opinió dels electors i, per tant, en els resultats de les eleccions. Es tracta, per tant, d'un intent de voler influir il·legítimament en uns resultats electorals, cosa que, evidentment, constitueix una amenaça per a la mateixa democràcia. És per això que, més enllà de tots els altres presumptes il·lícits penals, es tractaria també d'un hipotètic delictes electoral que caldria investigar judicialment.

En la majoria dels casos, un cop publicades les informacions, s'obria la via judicial, a vegades per la denúncia d'alguna associació cívica (en aquest sentit, cal destacar el paper del col·lectiu de funcionaris públics Manos Limpias) o a vegades per iniciativa de la mateixa fiscalia. La judicialització suposava un «blanqueig» de la investigació, ja que li donava més versemblança i al mateix temps allunyava de la policia el focus. En aquest sentit, resulta particularment clara l'afirmació feta pel mateix ministre en les converses amb el director de l'Oficina Antifrau (gravades els dies 2 i 14 d'octubre de 2014) quan assegura: «Lo ideal es que eso esté en el juzgado, y, si sale, nadie sospechará que sale de la policía».

3.12

Es considera provat l'ús partidista del poder judicial, tant per a incitar l'actuació de la Fiscalia General de l'Estat davant suposats elements probatoris o indicis de delictes com per a tancar la via judicial refusant proves o no analitzant-les correctament, com les gravacions entre Fernández Díaz i De Alfonso.

3.13

Evidentment, l'Operació Catalunya ha costat diners. Per a dur a terme totes i cadascuna d'aquestes intervencions s'han utilitzat recursos públics. No només pel que fa al cost ordinari de l'estructura policial creada expressament, sinó fins i tot fons reservats de l'Estat. Així ho ha reconegut el compareixent comissari Marcelino Mar-

tín Blas. Aquests fons reservats s'han usat, entre altres finalitats, per a pagar confidents i per a comprar proves. És el cas, per exemple, de les dades sobre un hipotètic compte bancari a Suïssa de l'aleshores alcalde de Barcelona, Xavier Trias, que van ésser obtingudes a canvi d'una suma considerable de diners.

No s'ha pogut determinar el que tota aquesta operació ha suposat per a l'erari públic, i aquest és un altre element que caldria analitzar amb profunditat, atès que podria constituir una clara malversació.

3.14

Es constata que s'han utilitzat fons reservats per a pagar investigacions prospectives situades clarament en el marc dels delictes tipificats pel Codi penal i, per tant, fora de l'estat de dret.

Es considera provat l'ús d'aquests fons reservats de l'Estat per a obtenir proves, fer investigacions extrajudicials i pagar viatges i dietes dels detectius i policies que feien tasques de seguiment en el marc de l'Operació Catalunya, amb la finalitat d'alterar la voluntat popular davant diferents processos electorals o negociacions polítiques.

Es considera provada, en aquest sentit, la vulneració dels principis fonamentals d'un estat de dret per la greu actuació duta a terme pels poders públics de l'Estat i els membres dels seus cossos de seguretat.

4. Els presumptes responsables

4.1

Una de les qüestions que la Comissió ha procurat escatir per tal de determinar les responsabilitats pertinents és qui hi havia al darrere, des d'un punt de vista ideològic, de l'operació. En aquest sentit, també són extremament indicatives les converses entre el ministre de l'Interior i el director de l'Oficina Antifrau (que ningú no ha pogut desmentir). D'aquestes converses es desprèn que, com a mínim, la presidència del Govern de l'Estat n'era coneixedora. En concret, el ministre reconeix que «el presidente lo sabe». D'aquí es pot inferir, doncs (i així ho han apuntat també diferents compareixents), que el president del Govern espanyol, Mariano Rajoy Brey, era sabedor d'aquesta conspiració en tant que tenia coneixement dels fets investigats.

Amb tot, més enllà del coneixement i fins i tot la permissivitat i la connivència amb relació a l'operació, no es pot descartar en cap cas que l'autoria intel·lectual de tot aquest entramat no se situï exactament en l'entorn més immediat de la presidència del Govern de l'Estat espanyol, atès que la competència directa sobre els assumptes de seguretat i intel·ligència correspon a la vicepresidenta del Govern espanyol, Soraya Sáenz de Santamaría.

Per altra banda, també caldria analitzar i investigar el paper que pot haver tingut el cap del Gabinet de la Presidència del Govern de l'Estat i secretari del Consell Nacional de Seguretat, Jorge Moragas Sánchez. En aquest sentit, alguns dels compareixents han apuntat la seva vinculació en l'organització de l'operació.

Es constata, sigui com sigui, que Javier Moragas y Alicia Sánchez-Camacho tenien coneixement dels fets investigats, i també, d'altra banda, que l'aleshores ministre de l'Interior, Jorge Fernández Díaz, ha estat una peça clau per al desenvolupament dels greus fets investigats.

En tot cas, en la mesura que el principal responsable polític de l'Operació Catalunya és l'exministre Jorge Fernández Díaz, amb el coneixement i l'aprovació del president del Govern de l'Estat, Mariano Rajoy, i la connivència d'altres membres del Govern, com la vicepresidenta Soraya Sáenz de Santamaría o el cap del Gabinet de la Presidència del Govern de l'Estat, Jorge Moragas, la gravetat dels fets no només fa necessari que sigui reprovat per aquesta comissió, sinó també que dimiteixi.

4.2

A banda de les ramificacions polítiques, el nucli central de l'Operació Catalunya se situa en l'àmbit policial. Específicament, dins el Cos Nacional de Policia (CNP),

l'estructura del qual es modifica quan el Partit Popular accedeix de nou al poder a l'Estat espanyol, l'any 2011. Bona part dels canvis que imposa aleshores aquest govern responen a la voluntat de respondre contundentment al procés sobiranista a Catalunya.

Amb la reestructuració del CNP, el Govern espanyol situa Ignacio Cosidó com a director general de la Policia. És ell qui dirigeix formalment la policia i qui s'empara d'un organisme ja existent en el si del cos, la Direcció Adjunta Operativa (DAO), li canvia les funcions i li atorga un component d'intel·ligència policial imprescindible per al funcionament de tota aquesta trama. Al capdavant de la DAO s'hi situa el comissari Eugenio Pino, a qui molts compareixents situen com a peça clau en la materialització de tota l'estratègia policopolicial.

És precisament en l'entorn de l'excap de la DAO, Eugenio Pino, que se situen diversos dels comissaris i inspectors en cap que van participar en aquesta estructura.

La DAO, doncs, esdevé el centre neuràlgic de tota l'activitat d'espionatge, intel·ligència i seguiment policial de polítics catalans.

4.3

Integrats en aquest nucli policial (DAO), que no té menys d'un centenar d'efectius i que ha estat plantejat per tal d'executar aquesta operació, s'hi situen policies (la majoria amb rang de comissari) que no solament són afins políticament i de la confiança personal del cap de la Direcció Adjunta Operativa, l'esmentat Eugenio Pino, sinó també del mateix ministre de l'Interior. Són, fonamentalment, policies amb molta experiència, amb coneixement intern del cos, amb relacions amb les estructures de l'Estat i amb recursos. En alguns casos, fins i tot recursos propis que han posat a disposició de tota la trama.

D'aquesta Direcció Adjunta Operativa (DAO) en depenen dues unitats, que són les que es van crear concretament per a executar el que es plantejava des de la cúspide de la operació: la Unitat de Planificació Estratègica i Coordinació (UPEC) i la Brigada d'Anàlisi i Revisió de Casos (BARC), que depèn directament de la Unitat d'Assumptes Interns de la Policia.

La primera, amb vocació de treballar sobre el terreny, a Catalunya, recopilant informació que pogués comprometre els polítics catalans. La segona, amb la missió de revisar els arxius per tal de «rescatar» velles informacions, manipular-les, elaborar-les i portar-les de nou a la llum.

4.4

Des d'un punt de vista organitzatiu, totes les informacions estudiades i bona part dels compareixents assenyalen com a essencials per al funcionament de tota la trama els protagonistes següents:

– Marcelino Martín Blas: comissari responsable d'assumptes interns de la Policia Nacional, que assumeix el comandament de la Brigada d'Anàlisi i Revisió de Casos (BARC).

– José Manuel Villarejo: comissari de policia, fora de l'escala formal del Cos Nacional de Policia.

– José Luís Olivera: comissari responsable, en aquell moment, del Centre d'Intel·ligència contra el Terrorisme i el Crim Organitzat (CITCO).

– Daniel de Alfonso Laso: director de l'Oficina Antifrau de Catalunya.

4.5

Un altre element fonamental per a entendre tot el funcionament d'aquesta màquina és José Ángel Fuentes Gago, inspector de policia que va ésser cap de gabinet de la DAO, un càrrec que no existia anteriorment i que es crea per donar-li cabuda i poder en el marc de l'estructura. Fuentes Gago, home de confiança de Pino, participa activament en alguns dels episodis més rellevants d'aquesta operació. S'ha posat de manifest, per exemple, que és ell qui es desplaça a Barcelona amb el comissari

Martín Blas per pressionar els fiscals del cas Palau, i també ha quedat demostrat que també és ell qui es desplaça a Suïssa, en un avió de la policia, per tal d'obtenir les dades del suposat compte bancari a nom de Xavier Trias. Evidentment, aquests fets apuntats haurien d'ésser mereixedors d'una investigació judicial acurada per tal de depurar responsabilitats.

5. Les conseqüències

5.1

Mai no es podran calibrar del tot les conseqüències reals del que ha suposat aquesta operació. Essencialment, perquè el que perseguia precisament és la influència en l'opinió de la ciutadania envers càrrecs públics, candidats electorals, partits polítics i entitats socials. En aquest sentit, doncs, la valoració objectiva és complexa. Tanmateix, i vist el que políticament parlant ha passat a Catalunya els darrers anys, cal concloure que l'efecte ha estat, en qualsevol cas, limitat. De manera que cal reconèixer que els inspiradors d'aquesta trama no han assolit el propòsit inicialment plantejat.

Amb tot, això no resta gens de gravetat als fets exposats i provats. Al contrari, el que s'ha relatat en la Comissió d'Investigació, ben plausible, assenyala uns fets d'una magnitud intolerable en un estat democràtic. Es tracta de possibles delictes, tals com malversació de fons públics, manipulació electoral, falsedat documental o prevaricació, a més de calúmnies, difamacions, abús de poder i altres.

5.2

Per altra banda, la Comissió considera que, a banda de les possibles conseqüències penals, el que és evident és que els autors polítics d'aquesta conspiració haurien hagut d'assumir les responsabilitats polítiques consegüents, que passen, al parer d'aquest Parlament, per la dimissió immediata de qualsevol càrrec públic que puguin ocupar en aquest moment.

Així mateix, és imprescindible que es revisin tots els nomenaments, ascensos i condecoracions atorgats a les persones implicades en aquesta operació, tant els membres de les forces i cossos de seguretat de l'Estat com els periodistes implicats en l'elaboració i la difusió d'informació falsa.

5.3

Dit això, el Parlament també manifesta que aquesta comissió no s'hauria d'haver constituït mai. No perquè els fets relatats no siguin durs, molt durs, sinó perquè no hauria d'haver calgut. No hauria d'ésser una investigació parlamentària la que definís els detalls i l'abast d'aquesta conspiració criminal. En efecte, en el marc d'una democràcia, amb separació efectiva de poders i amb institucions amb un funcionament veritablement honest, aquestes indagacions i judicis s'haurien de fer als tribunals i no pas al Parlament.

Però el fet és que, malgrat la gravetat de tot el que s'ha anat sabent de l'Operació Catalunya, cap jutge ni cap fiscal no ha iniciat cap procés judicial per a corroborar-ho, i sobretot per a determinar les responsabilitats penals o d'altra índole que en puguin derivar.

Efectivament, s'ha constatat que ni des del Ministeri de l'Interior, ni des de la Fiscalia, ni des de cap instància del Govern de l'Estat, en mans del Partit Popular, no s'han dut a terme les investigacions que els greus fets investigats requeririen, com ha estat confirmat per la pràctica totalitat dels compareixents que han declarat davant la Comissió.

5.4

Cal remarcar que la publicació de les converses és del juny del 2016, i la Comissió conclou els seus treballs l'agost de 2017: en tot aquest temps no s'ha judicialitzat cap part d'aquesta trama, ni tampoc no hi ha hagut cap querrela, cap denúncia, cap aportació d'informació contradictòria, cosa que pot resultar significativa pel que fa

a les persones sobre les quals s'han abocat tot tipus de sospites, però també amb relació al sistema judicial, i especialment, en aquest darrer cas, pel que fa al paper de la Fiscalia.

Cal esmentar també que la majoria dels funcionaris suposadament implicats en tota aquesta trama –la major part, policies retirats– han estat condecorats, i alguns altres traslladats a altres destinacions apartades dels focus periodístics.

És per això que, atès que es tracta d'un dels escàndols més profunds de la democràcia espanyola i el règim del 78, tenint en compte que els fets que s'han anat concretant poden constituir delictes clars, i havent constatat que cap d'aquests casos no està judicialitzat, ni tan sols denunciat, la Comissió d'Investigació sobre l'Operació Catalunya acorda sol·licitar a la Mesa del Parlament que traslladi a la Fiscalia les presents conclusions, sens perjudici que les persones físiques o jurídiques que han estat perjudicades es puguin querellar directament, mesura que la Comissió recomana.

6. Actuacions

6.1

La Comissió conclou que s'ha d'obrir la via judicial pertinent contra els responsables i col·laboradors de l'Operació Catalunya, tenint en compte els delictes de malversació de fons públics, frau processal, fals testimoni, atemptat contra l'honor, revelació de secrets, falsedat documental, prevaricació, encobriment, omissió del deure de perseguir delictes i abús d'autoritat. És l'hora del reconeixement dels fets succeïts, de la reparació dels danys causats i de les garanties de no-repetició.

6.2

És imprescindible que s'investigui judicialment, fins a l'aclariment dels fets:

a) Qui va ésser responsable de les gravacions de les converses entre Jorge Fernández Díaz i Daniel de Alfonso al Ministeri de l'Interior.

b) Qui va ésser responsable dels documents falsos sobre Xavier Trias i Pablo Iglesias.

c) L'ús de fons reservats per a finançar les operacions investigades per aquesta comissió.

d) Les responsabilitats penals en què hagin pogut incórrer les persones següents:

- Mariano Rajoy Brey
- Jorge Fernández Díaz
- Soraya Sáenz de Santamaría Antón
- Jorge Moragas Sánchez
- Alicia Sánchez-Camacho Pérez
- Eugenio Pino Sánchez
- José Ángel Fuentes Gago
- José Manuel Villarejo Pérez
- Eduardo Inda Arriaga
- Esteban Urreiztieta Núñez

6.3

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a fer servir tots els mitjans tècnics de què disposa per tal de portar els diversos fets investigats davant les instàncies judicials pertinents, sense descartar cap d'aquestes instàncies.

Palau del Parlament, 7 de setembre de 2017

El secretari tercer, Joan Josep Nuet i Pujals; la presidenta, Carme Forcadell i Lluís

Moció 154/XI del Parlament de Catalunya, sobre els estatuts del Consorci per a la Normalització Lingüística

302-00180/11

APROVACIÓ

Ple del Parlament, sessió 42, 08.09.2017, DSPC-P 82

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 8 de setembre de 2017, d'acord amb l'article 158 del Reglament, ha debatut la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el Consorci per a la Normalització Lingüística (tram. 302-00180/11), presentada pel diputat Rafel Bruguera Batalla, del Grup Parlamentari Socialista, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya (reg. 68412) i pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 68417).

Finalment, d'acord amb el que estableix l'article 158 del Reglament, ha aprovat la següent

Moció

El Parlament de Catalunya insta el Govern a obrir un període de consultes amb els grups parlamentaris, les entitats municipalistes, la Federació de Municipis de Catalunya i l'Associació Catalana de Municipis i Comarques per a treballar en un text consensuat dels nous estatuts del Consorci per a la Normalització Lingüística, prèviament al període d'informació pública i, en tot cas, abans no finalitzi el dit període.

Palau del Parlament, 8 de setembre de 2017

La secretària quarta, Ramona Barrufet i Santacana; la presidenta, Carme Forcadell i Lluís

Moció 155/XI del Parlament de Catalunya, sobre el futur decret de menjadors escolars

302-00181/11

APROVACIÓ

Ple del Parlament, sessió 42, 08.09.2017, DSPC-P 82

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 8 de setembre de 2017, d'acord amb l'article 158 del Reglament, ha debatut la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el futur decret de menjadors escolars (tram. 302-00181/11), presentada per la diputada Jéssica Albiach Satorres, del Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Ciutadans (reg. 68344), pel Grup Parlamentari Socialista (reg. 68385) i pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 68418).

Finalment, d'acord amb el que estableix l'article 158 del Reglament, ha aprovat la següent

Moció

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Presentar durant el curs 2017-2018 els treballs d'actualització de la normativa vigent relativa als menjadors escolars, inclòs el Decret 160/1996, del 14 de maig, pel qual es regula el servei escolar de menjador als centres docents públics de titularitat del Departament d'Ensenyament, per a adequar-la a la situació actual, després d'un procés participatiu i amb el màxim consens de la comunitat educativa.

b) Complir les mocions 196/X i 128/XI del Parlament de Catalunya sobre els menjadors escolars.

c) Garantir que tots els centres educatius de Catalunya puguin tenir servei de menjador a partir del curs 2018-2019.

d) Incloure en la nova normativa reguladora dels menjadors escolars que el pla de funcionament del servei de menjador, que defineix les característiques quant a gestió, alimentació i activitats educatives d'aquest servei, requereixi l'aprovació del consell escolar del centre.

e) Fer que, d'acord amb la Moció 196/X del Parlament de Catalunya, sobre els menjadors escolars, la nova normativa permeti que el centre mateix gestioni el menjador escolar, directament o per mitjà de l'AMPA o l'entitat creada a aquest efecte, d'acord amb el pla de funcionament del servei de menjador escolar.

f) Garantir que els professionals que presten el servei de menjador escolar tinguin una formació específica i abordar la precarització del sector promovent una millora de llurs condicions laborals, aplicant el conveni col·lectiu del lleure educatiu sociocultural als monitors del servei de menjador, reconeixent-ne la funció educativa i promovent-ne la coordinació amb el personal docent del centre. En aquest sentit, incloure en el nou decret la necessitat de perfils específics i de formació dels monitors perquè puguin atendre amb garanties reals d'inclusió els alumnes amb necessitats educatives especials.

g) Incorporar en les licitacions del servei de menjador escolar la participació de nutricionistes experts en alimentació infantil en el disseny dels menús i el foment de la compra d'aliments de proximitat i de temporada, d'acord amb el Pla de contractació pública alimentària de Catalunya, i que siguin respectuosos amb les necessitats alimentàries associades a patologies diagnosticades dels alumnes.

h) Definir les ràtios màximes d'alumnes per monitor, en el marc del procés participatiu d'elaboració de la normativa reguladora dels menjadors escolars, que s'hauran d'adaptar com sigui necessari en els casos d'alumnes amb necessitats educatives especials.

i) Garantir a totes les possibles entitats contractistes la lliure concurrència als concursos públics en igualtat d'oportunitats, en el marc de la normativa aplicable, especialment del text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, del 14 de novembre, i de la futura llei de contractes de serveis a les persones, i establir els mecanismes necessaris perquè les licitacions reflectixin el que estableixen els plans de funcionament dels menjadors escolars, en particular tot allò que aposti per la sobirania alimentària, com els productes ecològics i de proximitat, així com la compra local.

j) Establir un òrgan de control extern, dependent del Departament d'Ensenyament i del Departament de Salut, que supervisi tant el servei de menjador com la qualitat del menjar i al qual puguin recórrer els usuaris quan hi hagi incompliments en la prestació del servei.

k) Publicar anualment les dades de malnutrició infantil a Catalunya, d'acord amb els mecanismes i els criteris establerts pel protocol de malnutrició infantil dels departaments competents en matèria d'ensenyament, salut i benestar social.

Palau del Parlament, 8 de setembre de 2017

La secretària primera, Anna Simó i Castelló; la presidenta, Carme Forcadell i Lluís

Moció 156/XI del Parlament de Catalunya, sobre la tasca dels membres dels cossos de seguretat

302-00182/11

APROVACIÓ

Ple del Parlament, sessió 42, 08.09.2017, DSPC-P 82

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 8 de setembre de 2017, d'acord amb l'article 158 del Reglament, ha debatut la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els reptes de la política de seguretat (tram. 302-00182/11), presentada per la diputada Esperanza García González, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Ciutadans (reg. 68352) i pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent (reg. 68413).

Finalment, d'acord amb el que estableix l'article 158 del Reglament, ha aprovat la següent

Moció

El Parlament de Catalunya:

a) Manifesta l'agraïment sincer i profund de tots els catalans als agents del Cos de Mossos d'Esquadra i a la resta d'agents dels cossos i forces de seguretat, per la tasca tan important que desenvolupen per a garantir la convivència pacífica i en llibertat dels ciutadans.

b) Encoratja els membres de tots els cossos policials presents a Catalunya a continuar defensant, amb llur actuació, la llibertat, la justícia, la igualtat, la legalitat i la seguretat com a valors essencials de la societat democràtica.

Palau del Parlament, 8 de setembre de 2017

El secretari segon, David Pérez Ibáñez; la presidenta, Carme Forcadell i Lluís

Moció 157/XI del Parlament de Catalunya, sobre els mitjans de comunicació catalans

302-00183/11

APROVACIÓ

Ple del Parlament, sessió 42, 08.09.2017, DSPC-P 82

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 8 de setembre de 2017, d'acord amb l'article 158 del Reglament, ha debatut la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els mitjans de comunicació catalans (tram. 302-00183/11), presentada pel diputat David Mejía Ayra, del Grup Parlamentari de Ciutadans, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot (reg. 68408), pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 68415) i pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent (reg. 68420).

Finalment, d'acord amb el que estableix l'article 158 del Reglament, ha aprovat la següent

Moció

1. El Parlament de Catalunya subratlla que els professionals dels mitjans de comunicació públics han de poder treballar amb imparcialitat i neutralitat, la qual cosa és incompatible amb la pressió del dirigisme polític o governamental, i per aquest motiu es reafirma en la necessitat que els mitjans públics, i també els mitjans privats que reben publicitat institucional, respectin els drets professionals amb un estatut de redacció o amb un estatut professional, i que compleixin els codis deontològics professionals respectius, tal com estableix la Moció 141/XI del Parlament de Catalunya.

2. El Parlament de Catalunya insta el Govern a elaborar anualment un informe, que ha d'ésser discutit a la Comissió d'Affers Institucionals del Parlament, sobre les insercions de publicitat institucional i les subvencions atorgades pels departaments de la Generalitat i les empreses públiques als mitjans de comunicació públics i privats, tant a entitats catalanes com a entitats situades fora de Catalunya. L'informe ha d'incloure, respecte de cada subvenció, com a mínim la informació següent:

- a) L'objectiu concret.
- b) El procediment administratiu utilitzat per a atorgar-la.
- c) Els criteris tinguts en compte per a atorgar-la.
- d) El desglossament de la quantitat de diners atorgada.
- e) Els informes, documents, projectes o memòries d'activitats previs que van presentar cadascuna de les entitats que les han rebut.
- f) Els mecanismes de supervisió i avaluació de les diferents subvencions atorgades utilitzats pel Departament de la Presidència.
- g) Els informes de supervisió i avaluació de les diferents subvencions atorgades utilitzats pel Departament de la Presidència.
- h) Totes les activitats finançades amb subvencions públiques.

Palau del Parlament, 8 de setembre de 2017

El secretari tercer, Joan Josep Nuet i Pujals; la presidenta, Carme Forcadell i Lluís

Moció 158/XI del Parlament de Catalunya, sobre les polítiques d'habitatge

302-00185/11

APROVACIÓ

Ple del Parlament, sessió 42, 08.09.2017, DSPC-P 82

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 8 de setembre de 2017, d'acord amb l'article 158 del Reglament, ha debatut la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques d'habitatge (tram. 302-00185/11), presentada pel diputat Joan Garriga Quadres, del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista (reg. 68384), pel Grup Parlamentari de Ciutadans (reg. 68414) i pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 68419).

Finalment, d'acord amb el que estableix l'article 158 del Reglament, ha aprovat la següent

Moció

1. El Parlament de Catalunya mostra la seva preocupació pels efectes negatius que estan provocant l'especulació immobiliària i la utilització d'habitatges per a usos turístics sobre el dret a l'accés a un habitatge digne i considera imprescindible la modificació de la legislació vigent per a minimitzar aquestes pràctiques i el desenvolupament de polítiques actives pel Govern per a impedir aquests usos no socials de l'habitatge i per a augmentar el parc d'habitatge públic de lloguer social.

2. El Parlament de Catalunya es compromet a fer les accions necessàries per recuperar la vigència de totes les lleis i disposicions que ha aprovat amb relació a polítiques d'habitatge i que han estat anul·lades o suspeses pel Tribunal Constitucional espanyol.

3. El Parlament de Catalunya insta el Govern a incloure l'increment de la durada mínima dels contractes de lloguer entre les mesures previstes en el projecte de llei d'arrendaments urbans.

Palau del Parlament, 8 de setembre de 2017

La secretària quarta, Ramona Barrufet i Santacana; la presidenta, Carme Forcadell i Lluís

2. Tramitacions closes per rebuig, retirada, canvi o decaïment

2.15. Mocions subsegüents a interpellacions

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la desprotecció social

302-00184/11

REBUIG

Rebutjada pel Ple del Parlament en la sessió 42, tinguda el 08.09.2017, DSPC-P 82.

3. Tramitacions en curs

3.15. Mocions subsegüents a interpellacions

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la crisi del sector de la fruita

302-00186/11

PRESENTACIÓ: GP SOC

Reg. 68938 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 12.09.2017

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu, Òscar Ordeig i Molist, diputat del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableix l'article 158 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la Interpellació al Govern sobre la crisi del sector de la fruita (tram. 300-00205/11).

Moció

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Defensar, protegir i potenciar el sector de la fruita dolça de Catalunya, pel seu important impacte sobre l'economia catalana, el desenvolupament rural i per ser un dels aliments bàsics de la saludable Dieta Mediterrània.

2. Donar suport al conjunt del sector de la fruita de Catalunya i recolzar les mobilitzacions i demandes de productors, Sindicats Agraris i Administracions Públiques dels darrers mesos d'arreu del territori.

3. Adoptar totes les mesures necessàries, tan financeres com comunicatives, per tal d'aturar el descens en el consum de fruita a Catalunya dels darrers anys. Al mateix temps, impulsar una ampliació del programa de Fruita a l'Escola dels centres educatius de primària, amb més dies de consum setmanal. I la introducció del mateix Pla als centres educatius de secundària i a les universitats.

4. Sol·licitar una pròrroga i una ampliació del programa de retirades de fruita de la Unió Europea per fer front a la crisi de preus que s'arrossega els darrers anys. Tanmateix, caldria agilitzar i anticipar millor les crisis de preus de la fruita, actuant amb antelació, i anticipant i evitant greus pertorbacions del mercat com els últims anys.

5. Impulsar un grup de treball, conjuntament amb tots els territoris productors de fruita de l'Estat, per tal de reclamar mesures conjuntes a favor del sector per part del Govern de l'Estat i de la Unió Europea. Al mateix temps, cercar complicitats amb altres territoris Europeus que també siguin productors de fruita per exigir el suport i mesures concretes de la Unió Europea.

6. Impulsar mesures fiscals i financeres urgents en favor dels productors de fruita per tal d'evitar la fallida de petits i mitjans productors afectats per la crisi dels darrers anys. Amb aquest objectiu caldria, entre d'altres, estudiar i impulsar:

a) Períodes de carència i bonificacions per fer front als crèdits amb les entitats financeres públiques, com l'Institut Català de Finances.

b) Subvencions o ajudes a fons perdut per a les explotacions afectades per la caiguda del preu de venda de la fruita.

c) Ajuts directes, a través de la Declaració Única Agrària (DUN), per a Agricultors Professionals o explotacions prioritàries.

d) Reducció de l'índex de rendiments nets dels fruiters a la declaració de la renda.

7. Sol·licitar, al mateix temps, que el Govern de l'Estat impulsi ajudes i mesures excepcionals per paliar la crisi del sector.

8. Millorar la planificació de l'oferta i la producció de fruita a Catalunya, per tal de gestionar adequadament les varietats, les plantacions, les hectàrees o la qualitat

de la fruita que es produeix. D'aquesta manera, poder contrarestar les oscil·lacions de l'oferta i dels preus dels darrers anys.

9. Avaluar el funcionament de l'Observatori Agroalimentari de Preus de la fruita fresca del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació i la possibilitat d'introduir nous indicadors i preus de referència per guanyar fiabilitat en el preu real de la fruita.

10. Mobilitzar els recursos necessaris per tal de tramitar i resoldre els expedients sancionadors pendents per a pràctiques abusives o irregulars a les grans superfícies comercials o a la cadena alimentària.

11. Augmentar els recursos humans i materials per millorar el control, amb inspectors i sancions, i així assegurar el bon funcionament de la cadena alimentària, evitant abusos de posició dominant, morositat o altres incompliments de la Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de Consum de Catalunya, de les Normes de Competència o de la Llei 12/2013, del 2 d'agost, de Mesures per Millorar el Funcionament de la Cadena Alimentària.

12. Que la comissió d'experts proposada pel Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació per analitzar la situació del sector proposi mesures concretes, abans de tres mesos, a la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació del Parlament i tingui en compte els punts aprovats en aquesta moció.

13. Augment de la partida pressupostària al Pressupost 2018 de la Generalitat de Catalunya per tal d'impulsar mesures excepcionals per combatre la crisi de preus de la fruita i millorar la competitivitat del sector.

14. Impulsar la creació de l'Organització Interprofessional de la fruita fresca per tal de reunir i coordinar accions entre els diferents agents de la cadena alimentària de la fruita.

Palau del Parlament, 8 de setembre de 2017

Eva Granados Galiano, portaveu; Òscar Ordeig i Molist, diputat, GP SOC

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el model d'instituts escola

302-00187/11

PRESENTACIÓ: GP SOC

Reg. 68939 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 12.09.2017

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu, Esther Niubó Cidoncha, diputada del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableix l'article 158 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la Interpellació al Govern sobre el model d'instituts escola (tram. 300-00204/11).

Moció

El Parlament de Catalunya insta al Govern a:

1. Promoure i impulsar el model pedagògic dels instituts escola prioritàriament als centres educatius públics, ja sigui a través de la creació de nous centres, o del foment de fusions o integracions entre diferents centres, allà on les circumstàncies ho aconsellin i respectant sempre l'autonomia dels centres, així com habilitar una partida pressupostària suficient en els propers exercicis pressupostaris, a tal efecte.

2. Presentar davant la Comissió d'Ensenyament del Parlament de Catalunya, abans de finalitzar el curs 2017-2018, les conclusions d'un estudi sobre el funcionament i resultats pedagògics i impacte social dels instituts escola públics existents.

3. Posar els recursos necessaris per convertir els centres educatius integrats en centres d'innovació de referència per tal de fomentar la millora educativa.

4. Fomentar la creació de zones educatives i promoure plans de formació de zona del professorat, a fi de millorar la coordinació pedagògica, curricular, metodològica entre centres de primària i de secundària, i la informació i orientació acadèmica, per tal de contribuir a reduir els problemes derivats de la transició entre etapes educatives.

5. Promoure l'adscripció de centres educatius d'infantil i primària i secundària, amb la finalitat de facilitar la continuïtat educativa per a tot aquell alumnat que segueixi cursant els seus estudis en centres no integrats.

Palau del Parlament, 8 de setembre de 2017

Eva Granados Galiano, portaveu; Esther Niubó Cidoncha, diputada, GP SOC

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació del turisme

302-00188/11

PRESENTACIÓ: GP PPC

Reg. 68978 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 12.09.2017

A la Mesa del Parlament

Alejandro Fernández Álvarez, portaveu, Sergio Santamaría Santigosa, diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 158 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la Interpellació al Govern sobre la situació del turisme (tram. 300-00208/11).

Moció

El Parlament de Catalunya:

1. Constata que el turisme és una font de riquesa econòmica i prosperitat social, i manifesta la necessitat de defensar-lo i promoure'l.

2. Condemna els atacs dirigits en contra de l'activitat vinculada al turisme per part d'organitzacions radicals i minoritàries.

3. Insta el Govern a:

a. Descentralitzar la gestió de les administracions en l'àmbit turístic.

b. Fer les modificacions normatives pertinents per tal que la totalitat de l'import recaptat de més a Barcelona –per tenir una taxa superior– es destini a aquesta ciutat.

c. Emprendre una estratègia per tal de fer front al «turisme incívic». En aquest sentit, el Govern presentarà al Parlament, abans d'acabar l'any, un informe amb una anàlisi de la situació i línies concretes d'actuació a aplicar la propera temporada d'estiu.

d. Per tal de complementar el turisme de sol i platja cal descentralitzar i desestacionalitzar el turisme. Per tant cal potenciar el turisme cultural, gastronòmic i esportiu, de forma que s'estengui l'afluència de visitants a la resta de l'any i, així, donar més estabilitat laboral als treballadors.

e. Amb col·laboració amb les organitzacions empresarials del sector turístic, reformar el sistema de formació i capacitat professional en l'àmbit turístic.

f. Defensar i potenciar un turisme relacionat amb congressos i trobades professionals.

Palau del Parlament, 7 de setembre de 2017

Alejandro Fernández Álvarez, portaveu; Sergio Santamaría Santigosa, diputat, GP PPC

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el decreixement

302-00189/11

PRESENTACIÓ: GP CUP-CC

Reg. 68979 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 12.09.2017

A la Mesa del Parlament

Mireia Boya e Busquet, presidenta, Sergi Saladié Gil, diputat del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, d'acord amb el que estableix l'article 158 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la Interpellació al Govern sobre el decreixement (tram. 300-00203/11).

Moció

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Constituir en el termini de tres mesos una comissió intergovernamental (Generalitat de Catalunya, Ajuntaments, Ciutadania) i transversal (Territori, Agricultura, Energia, Salut, Educació, etc.) d'estudi i seguiment per a definir amb la concreció necessària els vectors de Decreixement i resiliència que caldria assumir a Catalunya per tal que l'activitat humana sigui compatible amb els nostres recursos (consum energètic per càpita, consum d'aigua potable per càpita, generació de residus per càpita, emissions de CO₂ per càpita, etc.), així com les accions a dur a terme per assolir aquest compatibilitat.
2. Garantir que en el Procés Constituent s'implementi el debat entorn els conceptes de decreixement i resiliència que permetin definir els vectors necessaris per tal d'assumir aquests objectius en la major brevetat possible donada l'emergència planetària en la que ens trobem.

Palau del Parlament, 8 de setembre de 2017

Mireia Boya e Busquet, presidenta; Sergi Saladié Gil, diputat, GP CUP-CC

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el transport sanitari

302-00190/11

PRESENTACIÓ: GP CSP

Reg. 68999 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 12.09.2017

A la Mesa del Parlament

Joan Coscubiela Conesa, portaveu, Marta Ribas Frias, diputada del Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, d'acord amb el que estableix l'article 158 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la Interpellació al Govern sobre el transport sanitari (tram. 300-00206/11).

Moció

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Fer una avaluació de l'evolució de l'activitat durant el darrer any, tant al Transport Sanitari Urgent com al No Urgent, per a plantejar mesures per a evitar sobrecàrrega per als treballadors/es i empitjorament del servei o incompliment de les isòcrones.
2. Lliurar aquest estudi a la Comissió de Salut del Parlament de Catalunya i a la patronal i sindicats principals del sector abans d'acabar l'any 2017.
3. Planificar l'increment pressupostari necessari per a garantir la incorporació de més vehicles i personal allà on l'estudi conclouï que és necessari per a revertir la inequitat territorial, o la sobrecàrrega de servei.

4. Recuperar els reforços d'hivern a les zones més afectades per col·lapses d'urgències hospitalàries i CAPs durant els mesos d'incidència de la grip, i els reforços d'estiu a les zones de costa i muntanya on més s'incrementa la població pel turisme estiuenc.

5. Reduir les situacions d'inseguretat professional tant en metges com en infermers a l'hora de fer les seves funcions, revisant competències amb treball conjunt amb els col·legis professionals de medicina i infermeria.

6. Quant al transport sanitari no urgent (TSNU):

a) Fer una avaluació quantitativa més completa del servei, equivalent a la feta l'any passat per l'AQUAS per al TSU.

b) Plantejar i implementar mesures d'adaptació de recorreguts, perfil i nombre de pacients per vehicle, millores de vehicles i de circuits de coordinació, i altres mesures que es consideri convenient, per a millorar el servei i garantir temps de resposta i temps en ruta màxims raonables.

7. Garantir un sistema de control i de transparència que permeti avaluar periòdicament, i exposar-ho públicament, amb les dades detallades per lots o territoris:

- El compliment de totes les normatives per part de les empreses adjudicatàries.
- El compliment de les condicions laborals establertes pel conveni col·lectiu d'aplicació.

- El compliment de la totalitat de les ofertes tècniques i econòmiques presentades per part de les empreses que han resultat adjudicatàries a partir de les quals van guanyar l'adjudicació dels lots que gestionen.

- El resultat de les auditories fetes per part del SEM.

- El compliment de les isòcrones en el transport sanitari urgent (TSU).

- El compliment dels temps màxims d'espera en el transport sanitari no urgent (TSNU), així com l'acreditació per part de cada empresa del número i tipus d'unitats ofertades per al TSNU.

- El compliment dels diferents codis mèdics d'aplicació en l'actualitat:

- codi ICTUS
- codi IAM
- codi INFECCIÓ
- codi SUÏCIDI
- codi PPT

8. Quant a condicions laborals:

a) Declarar oficialment el SEM un servei públic essencial, per deixar d'estar subjecte a les mesures conjunturals de contenció de plantilles i limitació de noves contractacions de personal que pugui acordar el Govern en èpoques de crisi econòmica.

b) Garantir i perseguir el compliment per part de les empreses adjudicatàries del conveni català del sector.

c) Garantir partida pressupostària suficient per a recuperar condicions laborals retallades per part del personal dels serveis de transport sanitari, igual que s'han recuperat per part de la resta de treballadors del sector públic.

d) Pactar l'increment necessari per a revertir completament l'errada comesa a les bases del concurs en el cas del Lot E (Girona - Alt Maresme), que preveien 30% menys d'activitat del servei TSNU programat de la que calia fer. En paral·lel, exigir-li a l'empresa el compliment estricte de les condicions del concurs respecte nombre de professionals previstos per categoria i que deixi sense efecte les modificacions plantejades respecte modificació de condicions laborals sense acord amb el comitè d'empresa.

9. Quant al model:

Iniciar treballs per a avaluar la viabilitat i el cost d'internalitzar el servei de transport sanitari a tot Catalunya i passar-lo a servei de gestió directa del CatSalut.

Lliurar el resultat d'aquest estudi a la Comissió de Salut del Parlament de Catalunya abans d'acabar l'any 2017.

Palau del Parlament, 12 de setembre de 2017

Joan Coscubiela Conesa, portaveu, Marta Ribas Frias, diputada, GP CSP

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les competències atribuïdes pel Decret 108/2017 al Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda

302-00191/11

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 69006 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 12.09.2017

A la Mesa del Parlament

Fernando de Páramo Gómez, portaveu adjunt del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableix l'article 158 del Reglament del Parlament, presenta la següent moció, subsegüent a la Interpel·lació al Govern sobre les competències atribuïdes pel Decret 108/2017 al Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda (tram. 300-00207/11).

Moció

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Garantir els drets de tots els ciutadans de Catalunya a participar només en consultes legals dins el marc constitucional i estatutari i, en conseqüència, la suspensió de qualsevol preparatiu del referèndum il·legal de l'1 d'octubre, en compliment de la interlocutòria de suspensió de la Llei 19/2017 del referèndum d'autodeterminació dictada pel Tribunal Constitucional, i en especial:

a. Garantir a tots els ciutadans que es respectarà el dret a la protecció de les seves dades i que, per tant, no es crearà cap cens alternatiu al que proveeix l'Oficina del Cens Electoral quan es convoquen processos electorals o referendaris legals, atès que constituïria una infracció molt greu d'acord amb la Llei orgànica 15/1999 de protecció de dades de caràcter personal.

b. Garantir que no es pressionarà els ciutadans, enviant-los cap convocatòria per formar part de meses electorals, i que no se'ls obligarà a manifestar les seves preferències polítiques.

c. Garantir que no es pressionarà els funcionaris de l'Administració de la Generalitat, forçant-los directament o indirectament a actuar en contra de la Constitució i de l'Estatut amb l'amenaça implícita de sancionar-los per via administrativa en cas que s'hi neguessin.

d. Garantir que no es pressionarà els funcionaris de l'Administració local perquè actuïn en contra de la Constitució i de l'Estatut.

2. Atesos els evidents signes d'esgotament i de deteriorament de l'acció del Govern de la Generalitat, i de l'incompliment flagrant de les seves propostes polítiques, demanar el President de la Generalitat que convoqui immediatament eleccions autonòmiques anticipades.

Palau del Parlament, 12 de setembre de 2017

Fernando de Páramo Gómez, portaveu adjunt GP Cs

4. Informació

4.53. Sessions informatives, compareixences i audiències

4.53.03. Sol·licituds de sessió informativa

Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Afers Socials i Famílies amb la consellera de Treball, Afers Socials i Famílies sobre la dimissió del director general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència

354-00211/11

SOL·LICITUD I TRAMITACIÓ

Sol·licitud de compareixença: Marisa Xandri Pujol, del GP PPC (reg. 68097).
Admissió a tràmit i acord de tramitació com a sessió informativa: Mesa de la Comissió d'Afers Socials i Famílies, 07.09.2017.

4.53.05. Sol·licituds de compareixença i propostes d'audiència

Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Associació de Centres d'Atenció a la Dependència de Catalunya davant la Comissió d'Afers Socials i Famílies perquè informi sobre la situació del sector

356-00762/11

SOL·LICITUD

Presentació: Marisa Xandri Pujol, del GP PPC (reg. 68387).
Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Afers Socials i Famílies, 07.09.2017.
